

זוכה פרס ישראל

הקאמרי
התיאטרון של תל-אביב

רומיאו ואלא

קומדיה ישראלית מרגשת מאת גור קורן וגלעד קמחי
בימוי: גלעד קמחי

רומיאו ואמא

קומדיה ישראלית חדשה
מאת גור קורן וגלעד קמחי

בימוי: גלעד קמחי

תפאורה: ערן עצמון

תלבושות: אורנה סמורגונסקי

מוסיקה: אמיר לקנר

תאורה: אבי יונה בואנו (במבי)

וידאו: יואב כהן

עוזר/ת במאי: עמית אפטה / קרן חובב

משתתפים:

סוזי שרה פון שוורצה

מולי דוד שאול

נתי ענת מגן שבו

ששי בן עטר רועי אסף

ניסו ניסו כאביה

עדיאל עזרא דולב אוחנה

יהודה שטרית אלעד אטרקצי

דריה / פאני אסנת בן יהודה

ים גולדברג / פנינה אדוה רודברג

פרקש שמחה ברבירו

ענר גור קורן

בשמת מזל מלכה קטי / נאוה לוי

תהילה אמילי מלישבה / ליה עמרם רוקח /

קלואי מרואלי

מנהלת ההצגה מזל מלכה-קטי, נאוה לוי

מנהל הבמה אמיר עבודי

תאורן אלון בר

סאונד ולרי רייזס

הפעלת וידאו אוהד לויטן

הלבשה אתי אליאס

אבזרים ריה לידר

איפור כל המחלקה

בניית התפאורה סדנת תיאטרון

רומיאו ואמא

לעירת הפיתוח "תקוות" שבדרום הארץ קרה נס: ששי בן עטר, הכוכב הכי גדול שיצא מהעיר חוזר עכשיו ל"תקוות" כדי לבחור נער מקומי שיגלם את "רומיאו" בהפקה נוצצת של "רומיאו ויוליה".

מולי מלכא, הנער הכי מוכשר בתקוות, כמעט ומקבל את התפקיד הנחשק אבל בשורות רעות לגבי מצבה הבריאותי של אימו זורקות את מולי מהבמה הנוצצת אל המציאות הקשה. הדבר היחיד שנותר לו לעשות כדי לתת לאמא שלו קצת תקווה הוא... לשקר לה שקיבל את התפקיד הנכסף. המצב אליו נקלע מולי יוצר קומדיה של שקרים שרק מסבכים אותו יותר ויותר, ולמרות זאת מולי מצליח לסחוף אחריו את חבריו, משפחתו והעיירה כולה כדי לתת לאימו כמה רגעי אושר. זה סיפור על אהבה כל כך גדולה בין ילד לאמא שלו, אפילו גדולה יותר מאהבתם של רומיאו ויוליה.

הקומדיה החדשה של הצמד גור קורן וגלעד קמחי ("צייד המכשפות" "המגבלים", "השחקנית") המשלבת צחוק ורגש וכמו גם ביקורת על עולם הריאליטי והכוכבים לרגע שהופכים להיות גיבורי התרבות שלנו.

מחלקות הייצור של הקאמרי להצגה זו:

תפאורה ובמה: ג'קי חן, יואב ויס.

תלבושות ומתפרה: הדס אבנרי, אביב רון, מיכאל צ'בן,

אבזרים: אורלי שנברגר, נטשה מנטל.

איפור: רנה שפיר, לרה גולומב, מיכל שביט,

מיכל עשת, אירה סימנובה.

פאות: מלאני קפלן, לנה פרגמן, נטשה

אוסמולובסקי, טניה רוזנשטיין, אירנה סגל.

עריכת התוכניה: רבקה משולח

עיצוב התוכניה: סטודיו מכטינגר

צילום השער: אור דנון

צילומים: ז'ראר אלון/שמחה ברבירו

הצגה ראשונה: 16.3.18

משך ההצגה: שעה ו- 50 דקות. אין הפסקה.

ענת מגן שבו, אסנת בן יהודה, שרה פון שוורצה, אדוה רודברג, דולב אוחנה, דוד שאול, אלעד אטרקצי

”הבכיינים” - שיחה עם גלעד קמחי וגור קורן

סיפור המחזה צומח מתוך הביוגרפיה האישית שלכם?

גור: לא הסיפור עצמו אבל החומר ממנו מורכב הסיפור - גם אמא שלי וגם אמא של גלעד חלו בסרטון, אמא של גלעד נפטרה לפני 10 שנים, אמא שלי מתמודדת עם המחלה. דבר נוסף שדומה לביוגרפיה שלנו זה שגם אנחנו, כמו מולי, גיבור המחזה, חלמנו להיות על הבמה מגיל צעיר, גלעד היה ילד תיאטרון, אני רציתי להיות זמר. טוב שלאחד מאיתנו החלום התגשם...

גלעד: אמא שלי נפטרה שבוע לפני שעלתה ההצגה הראשונה שביימתי בתיאטרון רפרטוארי (“ברודווי פינת פרישמן”, תיאטרון בית לסין). במשך החודשיים האחרונים של חייה, היינו עסוקים לא מעט בלחנן איך היא תגיע להצגה הראשונה: כמות משככי הכאבים שהיא תיקח, המקום בו היא תשב...

גור: זמן קצר אחרי שהודיעו לנו שאמא חלתה, בישרו לי שהמחזה שלי, “חמישה קילו סוכר”, הוזמן לקריאה בתיאטרון גשר. זאת הייתה הפעם הראשונה שרצו מחזה שלי בתיאטרון גדול. כמו במחזה גם בחיינו - הייתה סמיכות בין הבשורות הרעות ביותר לבין הבשורות הטובות ביותר.

האם עיצבתם את הדמות של סוזי, האם, בדמותה של אמא שלכם?

גלעד: הדמות של סוזי נכתבה בהשראת אמא שלי (ששמה באמת היה שושנה או 'סוזי'). אישה דומיננטית, מצחיקה, “קולית”, העוגן של המשפחה, הכותל של המשפחה, אישה עם יכולת נתינה מופרזת ואי יכולת לקבל מאחרים. כל אלה מאפיינים גם את דמותה של סוזי במחזה. אגב, אלו תכונות שבולטות מאד גם באישיות של שרה (פון שוורצה שמגלמת את סוזי). היו רגעים מסוימים במהלך החזרות, שהבטתי בשרה וראיתי את אמא שלי.

איך נולד המחזה?

גור: הרבה שנים אני משתעשע בראש עם עלילות שיושבות על הטריק של 'לשקר מתוך אהבה', כמו בסרטים: “החיים יפים”, להתראות לנין” ו”פעם בחיים”, שהיו השראה בשבילי. לפני 4 שנים, סיפרתי לגלעד רעיון למחזה על ילד, שמשקר לאמא שלו כדי לעזור לה להחלים. אני זוכר את הרגע הזה טוב: ישבנו בבית קפה, ותוך כדי שאני מספר, התחילו לזלוג לו דמעות על הסנדוויץ' שלו. הוא אמר לי: “גורי, זה הפרויקט הבא שלנו”, ואני עניתי: “אוקיי, אבל כותבים את זה ביחד”.

דוד שאול, דולב אוחנה, שרה פון שוורצה, אלעד אטקרצי, קלואי מרואלי

איך באמת כותבים ביחד?

גור: נפגשים הרבה מאד, מדברים הרבה, אוכלים הרבה, מרכלים ובסוף אומרים “נכתוב משהו היום?”. זה לקח שנתיים.

גלעד: יש הרבה מאד טכניקות של “לכתוב ביחד” ונראה לי שעבדנו בכולן: לפעמים יצרנו את השלד של הסצנה יחד ואז גור כתב סקיצה ראשונה ואני תיקנתי...
גור: או מחק את הכל תוך כדי שהוא מוריד לי את הביטחון העצמי.
גלעד: אני קורא לזה “ביקורת בונה”.

גור: לפעמים, כל אחד מאיתנו תפס בעלות על דמות מסוימת וכתב דרך העיניים שלה. בתכלס, את הגרסה האחרונה כתבנו בחודשיים שלפני תחילת החזרות.

ולא היו קונפליקטים?

גור: ברור אבל פותרים אותם בשיטה הכי פשוטה: בסוף עושים מה שגלעד אומר.

גלעד: זה באמת לקח לנו זמן למצוא את הסגנון שלנו כי הסגנונות שלנו די שונים...

גור: גלעד אוהב לכתוב “כמו בחיים”, דיאלוגים יותר יומיומיים, למשל:

סוזי: אתם יודעים, אתמול כשהודיעו לי מהמחלקה שהחרא הזה חזר, נשבעת לכם, זה... זה גמר אותי, לא ידעתי איך אני ממשיכה את ה... שחור, ראיתי שחור, אבל אז הילד הזה בא ואומר לי “אמא התקבלתי”, “אמא אני רומיאו”, ואני הרגשתי... שהלב שלי מתפוצץ. קטן עלי הסרטן הזה. אבל ככה זה מאז שהוא נולד, כל פעם שקצת קשה לי הקוף הזה מגיע ומרים אותי למעלה. מה קרה, אמא שלך מביכה אותך ליד החברים? לא אכפת לי. בואו, ניכנס נשתה תה.

אני יותר נוטה לקיטש, לכתיבה שהיא “צבעונית”, מסוגננת יותר, למשל:

יהודה: שמעת על דבר כזה שנקרא מוח?

עדיאל: בראסמי אתה מטומטם?

יהודה: אתה יודע מה התפקיד של המוח?

עדיאל: בראסמי אתה דביל?

יהודה: הוא אמור לחבר בין המחשבות שלך למילים שיוצאות לך מהפה.

עדיאל: בראסמי איך אמרת דבר כזה?

מולי: איך אמרתי? אמרתי! פתחתי את הפה וזה מה שיצא לי ותודה רבה על התמיכה שלכם.

אדוה רודברג, רועי אסף, אסנת בן יהודה

קראתם למחזה קומדיה. אתם בטוחים?

גלעד: אני לא בטוח. גור התעקש.

גור: המחזה עובד על מנגנון קומי: הסתרה, תחבולה, שקרים, אלו תבניות של קומדיה, רק שזאת קומדיה שמשחקת במגרש מאד מסוכן וכואב. אם להיתלות באילנות גבוהים מאד, רוברטו בניני עשה קומדיה שמתרחשת במחנה ריכוז, קומדיה מצחיקה מאד אפילו.

ומה המסר של ההצגה?

גור: יש מחזות עם תפקידים חברתיים חשובים, יש מחזות שרוצים שתחשוב על המצב הקיומי שלך, שתבקר את איך שמתנהלת המדינה שלך, יש כאלה שרוצים להרגיז אותך ויש יצירות מאד פשוטות שאומרות דברים מאד פשוטים כמו: "המשפחה שלך זה הדבר הכי חשוב שיש לך", "תשמור על הזוגיות שלך..."

גלעד: אני לא חושב שצריך בתאטרון לחפש מסר, לנסות להגדיר אותו במילים. אני חושב שההצגה הזאת משאירה אותך עם תחושה לא מילולית. אני מרגיש שיש בה משהו נאיבי, כמעט בסיסי... בשבילי היא געגוע.

גור: נזכרתי שראיתי עם אמא שלי את הסרט "סיפור אהבה" שהייתי בגיל 9. זה סרט מאד עצוב, אני ממש זוכר שלמדתי משהו על אהבה באותו יום. אני אפילו זוכר את המשפט האחרון של הסרט: "כשאוהבים לא צריך להגיד 'אני מצטער'. טוב אני באמת שיא הקיטש."

גלעד: הוא באמת בכיין. שאני לא אספר כמה חזרות נעצרו בגלל הבכי שלו.

גור: תודה רבה לך שאתה הורס לי את תדמית הגבר. איך אני אראה את הפנים שלי בכדורסל אחר כך?!

תודות לשמוליק יפרח, מיכל רכבי, גל קנטי, בני שמש מ'קנלר', אבישי מילשטיין ו'אופני ברדה'

שמחה ברבירו, גור קורן, רועי אסף

מה יש לכם עם 'רומיאו ויוליה'?

גור: כן אה... (מחייך) יצא שיחד עם "המוגבלים" ו"השחקנית" (תיאטרון בית לסין), השלמנו כאן שלישיית מחזות שמתכתבים עם "רומיאו ויוליה".

גלעד: נו תגיד, "טרילוגיה".

גור: כשעבדנו על ההצגה הראשונה, "המוגבלים", לא חשבנו שתצא טרילוגיה, אבל מההצגה השנייה ידענו שזה כבר הולך לשם. אגב, זה לא רק "רומיאו ויוליה", בשלושת המחזות משולבת סאטירה על מצב התיאטרון בארץ.

גלעד: ב'המוגבלים' המדינה לא נותנת תקציב לתיאטרון ומשפחת פשע ממלאת את מקומה, ב'השחקנית', קצין בריטי מנסה להקים תיאטרון שייתן קונטרה לתיאטראות המקומיים, ו'רומיאו ואמא', מחפשים תפקיד ראשי להצגה בתוכנית ריאליטי.

גור: קוריוז קטן, על סף המיסטי: הפעם הראשונה שראיתי את גלעד משחק הייתה כשהוא גילם את רומיאו בתרגיל שהכיתה שלו עשו ב'בית צבי'.

גלעד: בסוף התרגיל, הוא בא אלי ואמר לי (מחקה את גור): "אהה.. גלעד... אני חייב לך התנצלות, אני התעצבנתי על סלבה (הבמאי) ואמרתי לו: 'למה אתה לוקח את הרקדן הזה' לעשות את רומיאו? אבל האמת שהיית די טוב".

גור: זה בעצם היה הדיאלוג המקצועי הראשון שלנו.

גלעד: ברפליקה האחרונה של ההצגה, מולי אומר: "חלאס עם שייקספיר, כמה אפשר?". ככה סיימנו עם זה סופית כנראה.

קלואי מרואלי, ענת מגן שבו, ניסו כאביה, שרה פון שוורצה, דוד שאול

סוד הקסם של תכניות הריאליטי ד"ר אייל דורון

כמעט שני עשורים חלפו מאז כבשו תכניות הריאליטי את מסכי הטלוויזיה, בכל מדינה כמעט על פני כדור הארץ. כבר מזמן הזהירו אותנו שהז'אנר מאבד מכוחו, והנה כל פעם מחדש, גם כאן אצלנו, התכניות הפופולריות והמדוברות ביותר הן תכניות המציאות הקלאסיות... התחושה היא כי אלפי דיונים הוקדשו לנושא, אך למעשה חוזר ועולה הסבר אחד מרכזי מקובל לסוד קסמן של תכניות המציאות - יצר המציאות. ככל שחושבים על זה לעומק נראה כי מדובר בהסבר חלקי ולא מספק, ובעיקר כזה המחמיץ את ההזדמנות להבין משהו עמוק יותר על האופי האנושי. האם משהו שצופה באדיקות בסדרה תיעודית לא מספק את יצר המציאות שלו? האם יצר של מציאות הוא אמנם הסבר מדויק ומובהק מספיק להתמכרות של מאות מיליוני צופים דווקא לז'אנר הזה שכבש באופן סוחף כל כך את העולם כולו? אין ספק כי תכניות המציאות הציבו רף חדש לאופן שבו מסכימים המשתתפים בהן לשליטה כמעט מוחלטת של צוות ההפקה על חייהם. המשתתפים שנבחרו לתכנית הופכים לאובייקט של התבוננות עבור מיליוני עיניים בלתי נראות... לאורך כל תולדות הספרות והאומנות, הייתה המציאות לכאורה כוח מניע. נשאלת השאלה מן הסתם האם אכן הייתה זאת התשוקה למציאות, או שיש לחפש אחרי יסוד עמוק בנפש האדם שתכניות המציאות מספקות לו מענה, מענה שלא בא על סיפוקו בשום ז'אנר בידורי לפני כן... בשנות הארבעים של המאה העשרים הופיעו תכניות המצלמה הנסתרת: "אתה הכוכב להיום, חייך למצלמה", אמרו לאלה שניצודו. המסר הבסיסי לקהל היה כי טכניקות המעקב הן משעשעות וכי האיש שנתפס בעדשת המצלמה הוא בר מזל. בשנות ה-90 הפכה המציאות האלקטרונית לדבר לגיטימי ומקובל...

האבות המייסדים של הז'אנר: ההולנדי האגדי

רוחם של שני אנשים מרחפת על פני התפנית הדרמטית שעשתה הטלוויזיה לכיוון תכניות המציאות: ג'ון דה מול, המפיק ההולנדי האגדי שאחד משש מאות הפורמטים שחברתו חתומה עליהם הוא "האח הגדול". השני הוא מרק ברנט, שהתכניות שהפיק עד היום שודרו בלמעלה מ-70 מדינות ברחבי העולם, הבולטת שבהן היא ללא ספק "הישרדות"... למרות ש"האח הגדול" מתנהלת בוילה ממוזגת ואילו "הישרדות" באי אקוויטי, העיקרון זהה: קבוצת אנשים נעולה או מבודדת. בתהליך הדחה מדורג נושרים המתמודדים עד שהאחרון ששורד מנצח. המשימות באוויר הפתוח של הג'ונגל הוחלפו במשימות סלון. ברנט ודה מול האמינו באנשים רגילים שתחת תנאי לחץ בלתי רגילים יגלו יכולות והתנהגויות יוצאות-דופן... בשני המקרים, מלחמת ההישרדות מבוססת על אמונה בסיסית כי ההצלחה תלויה בראש ובראשונה במהלך פוליטי של תכנון ומזימה... יש מסר ברור לפיו "כל אחד יכול": להקים מסעדה, ללמוד עסקים, להפוך למפורסם. גם זכייה בתחרות שירה או ריקוד, ששייכות יותר לכישרון נטו לכאורה, מוכרעות בסופו של דבר בזכות היכולת לנווט חברתית ופוליטית, לעטות מעטה של צניעות, לגרום לצופים ולמשתתפים האחרים לחבב אותך, ובעיקר להוכיח שאתה מוכן לעבור "תהליך" לעיני כולם...

ז'אק לאקאן ואסון התאומים: המפגש עם הממשי

התשובה לסוד קסמן המיוחד של תכניות המציאות נמצאת בין כתביו של אחד ההוגים המשפיעים במאה העשרים, ז'אק לאקאן, פסיכולוג ופילוסוף צרפתי. ערפל כבד אופף את משנתו של לאקאן, ממשיכו של פרויד ואחד ההוגים הגדולים של המאה העשרים בזכות עצמו... בעזרת מורי דרך ידידותיים אפשר לנסות ולתור אחרי העיקרון הבסיסי עליו דיבר לאקאן ביחס לטבע האנושי. שם לדעתי גם מסתתרת התשובה לסוד הקסם המהפנט של תכניות המציאות...

נקודת הזינוק שלנו תהיה המסה המפורסמת כל כך של ז'יז'ק על אסון התאומים... הטלוויזיות ברחבי העולם שדרו את פגיעת המטוס השני בשידור חי. הצופה בבית זיהה מיד שיש פה משהו החורג משידור טלוויזיוני

רגיל. הפיגוע שהלך והפך מול המצלמות לאסון מחריר בו נהרגו שלושת אלפים אזרחים אמריקאיים היה אירוע מבהיל, מטלטל, וכזה שניתן לתאר אותו כ"גדול מהחיים". הצופה בבית חווה פגישה עם משהו שאי-אפשר להגדיר אמריקה, כותב ז'יז'ק, קיבלה את מה שפנטזיה עליו, ובכך נוצר הקישור בין התקפת הטרור (הבלתי נתפשת) לסרטי האסונות ההוליוודיים... המפגש המטלטל והמחריר של צופה הטלוויזיה עם השידור של אסון התאומים היה במושגיו של לאקאן מפגש עם מה שהוא מכנה ה"ממשי". ה"ממשי" הוא בלתי-ניתן להגדרה. הוא אותו מין דבר הנמצא מעבר ליכולת התפיסה והחשיה שלנו. במונחים מסוימים הוא "הדבר כשלעצמו". הדבר אליו כולנו כמהים אבל קשה לנו להכיל אותו לאורך זמן. ז'יז'ק מתאר את הסיפוק המסתורי המוזר שהפקנו שעה שצפינו שוב ושוב בתמונות המגדלים הקורסים כאחת אל האדמה... באסון התאומים התאפשר לצופה מפגש נדיר עם הממשי באותו רגע שבו פרץ ובצבץ החוצה. אלפי פעמים שודרו התמונות עד שנשחקו, והשידור החוזר נדמה לקטע מסרט פעולה עתיר תקציב. בסופו של דבר חמק ה"ממשי" ונותר רק זכרו המטושטש והעמום, או במונחיו של לאקאן: ה"ממשי" נכנס אל התחום ה"סמלי" בו חיה ופועלת התרבות. האדם, מלמד אותנו לאקאן, נע בין שני תחומים אלו: ה"ממשי" וה"סמלי". הממשי הוא אותו דבר שאנו כמהים אליו אבל לא יכולים להכיל אותו לאורך זמן, בעוד שהסמלי הוא המרחב שבו התרבות שלנו מתקיימת ומאפשרת לנו להתקיים... באופן אינטואיטיבי אפשר להבין בפשטות יחסית את המעבר של האדם בין הכמיהה אל ה"ממשי" לבין החיים בתוך ה"סמלי". טראומה היא פריצה של הממשי אל תוך הסמלי, הפתעה חזקה כל-כך עד שהיא - יכולה לפרוץ את המעטפת הזאת שבאמצעותה אנו שומרים את עצמנו כקיימים... אנו רוצים להיות יותר קרוב אל ה"טבעי", ה"אותנטי", ה"אמיתי" וה"מציאותי". הרדיפה אחרי ה"ממשי" באה לידי ביטוי אולטימטיבי בתכניות המציאות, שהן עירוב מדוד בין האינטימי והמלאכותי, בין האותנטי והמוזיף, בין האמיתי לאמיתי למראית עין. התשוקה האפלה למפגש עם הממשי לעולם לא תגיע סמוך מידי אל סיפוקה.

הכמיהה של המין האנושי אל הממשי היא נקודה מאירת עיניים להבין לא רק את סוד הקסם של תכניות המציאות אלא את חווית הצפייה במאה העשרים בכלל. ז'אנר המציאות בנוי כולו כדי לספק כמיהה זאת... הצופה בתכניות המציאות זוכה בנכס היקר מכל: הוא יודע את "האמת", הוא ורק הוא מודע לכל המתרחש בממד "המציאותי" של הסדרה... בתכנית שכולה ביטוי של חתירה אל הממשי, זוכה הצופה באחיות יד בממשי. אפילו המועמד שבחר בו יפסיד, הצופה הוא הזוכה האמיתי של הז'אנר.

יש לא מעט וואריאציות מעוותות של ז'אנר המציאות, רובן ככולן נעלמות אחרי עונה אחת... תכנית מציאות המבוססת כולה על שקר בסיסי או לעג, אינה מאפשרת להגיע לאשליה של אמת, מכאן שההבטחה הבסיסית של הז'אנר איננה יכולה להתקיים. באווירה הכללית של איבוד האחיזה במציאות, אנו מבקשים מתכניות המציאות לקיים את מה שהבטיחו, ובעיקר - להעניק לצופה את מה שהמציאות עצמה חדלה לספק לו: להיות במרחק נגיעת יד מן "הממשי", "האמיתי" ו"האותנטי", אבל באופן כזה שלעולם לא יאיים עליו או יסכן אותו.

מתוך המאמר שהתפרסם באלכסון ביום שלישי 8 בדצמבר 2015
ד"ר אייל דורון הוא יוצר טלוויזיה, חוקר ומרצה במרכז הבינתחומי בהרצליה.

כוחו של המלח

בשל מקומו המרכזי של המלח בתולדות האדם, הן כתבלין והן כתרופה, התקבצו סביבו מיגוון אמונות שיש מי שחושבים אותן לטפלות ויש מי שנשבעים בהן. בימי קדם ראו במלח אמצעי יעיל בזרייתו על אדמת האויב כדי להבטיח את צחיחותה ואת שממונה. בספר שופטים (פרק ט' פסוק מה) כתוב: "וְאֲבִימֶלֶךְ נִלְחַם בְּעִיר כָּל הַיּוֹם הַהוּא וַיִּלְכֹּד אֶת הָעִיר וְאֶת הָעָם אֲשֶׁר בָּהּ הֶרַג וַיִּתֵּץ אֶת הָעִיר וַיִּזְרְעֶהָ מֶלֶח". בתיאור חורבן אחר בתורה, נאמר "גופרית ומלח שרפה כל ארצה" (דברים: כט פסוק כב), מה שמחזק את הקשר בין המילה "מלח" לתיאור חורבן. רבים מאמינים שמלח שנשפך מביא מזל רע, לכן חייבים מיד בתגובה, לזרות מלח ביד ימין, מעבר לכתף שמאל, מפני ששם מתאכסנים השדים המזיקים שאם יזרו מלח בעיניהם הם יתעווורו ולא יוכלו להוציא לפועל את זממם. מכאן קצרה הדרך לאמונה שמלח מבטל את השפעותיה המזיקות של עין רעה.

"... אם הייתי טוב,
אמא שלי הייתה קוראת לי
למטבח להפוך את קציצות
הפרסה על המחבת..."

יוסי בנאי, מתוך "כשאמא שלי היתה מלכה"
הוצ' זמורה ביתן

מתכון לקציצות כרשה (פרסה) של סוזי

מצרכים ל-20 קציצות:

- 2 ק"ג כרשה (פרסה) החלק הירוק והלבן
- 200 גרם בשר טחון
- 2 ביצים
- כפית וחצי מלח
- חצי כפית פלפל שחור
- 1 תפוח אדמה בינוני

אופן ההכנה:

מנקים את הפרסה. חותכים אותה לפרוסות של 10 ס"מ, חוצים את הגלילים לחצאים ושוטפים מספר פעמים ע"מ לנקות היטב את החול. מניחים את הפרסה בסיר ומביאים לרתיחה. מנמיכים את הלהבה ומבשלים בערך כשעה. כאשר הפרסה רכה מסננים וסוחטים היטב. לאחר הסחיטה מעבירים למטחנת בשר וטוחנים. במידה ואין מכונת בשר יש לקצוץ דק דק. מעבירים לקערה ומוסיפים בשר טחון, 2 ביצים, מלח, פלפל שחור, ומערבבים היטב עד לקבלת תערובת אחידה. ניתן להוסיף תפוח אדמה בגודל בינוני (מבושל וסחוט ממים). יוצרים קציצות בגודל בינוני, מחממים שמן במחבת ומטגנים את הקציצות 5 דקות מכל צד, עד להזהבה.

מומלץ מאד:

- לנקות את הפרסה היטב, יש המון חול ובוץ בחלקים הפנימיים.
- לסחוט היטב בידיים מספר פעמים.
- לא לטגן יותר מ6 קציצות ע"מ לשמור על הטמפרטורה של השמן.
- לצמחונים ניתן לוותר על הבשר ולהשאיר את הכמויות כפי שהן.

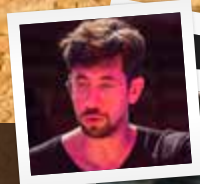
המתכון באדיבות ניסים קמחי

ענת מגן שבו, שדה פון שוורצה

גור ואמא

"הזרועות שמחזיקות אותי כל חיי הזרועות שלא אסכים שיעזבו אותי אף פעם."

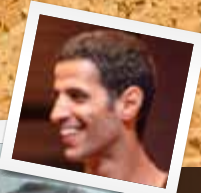
ג'אן ואמא

"טוב געגועים ששומרים אותך איתי מהזמן המטשטש מהדרך המייאש אם אוכל להיות עצוב לרגע גם אהיה שמח..." (שיר לאמא)

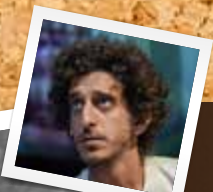
אדווה ואמא

אמא שלי אישה יפה, טובת לב ומיוחדת, רפתנית עם סטייל, גידלה אותי ואת האחים שלי לבד, מבלי להחסיר מאיתנו דבר. תודה אימוש

דולב ואמא

בראסמי (ברשמי), אמא שלי מכינה את הקובות הכי טעימות בעולם... בראסמי אמא, אני אוהב אותך.

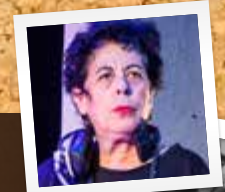
דוד ואמא

אמא שלי היא המצפן שלי. היא לא האור שבקצה המנהרה, אלא האור שבתחילתה, שמאיר לי את הדרך החוצה. אמא שלי לא נמדדת במלים, גם לא במעשים. היא פשוט נמצאת שם. בתוכי. ומדברת אליי. בכל צעד. בכל נשימה. אמא שלי. נ.ב. לידיעתכם, אני במעיל ורוד כי הוא נהיה קטן על אחותי הגדולה.

נאה ואמא

אמא שלי האהובה, hilda, מפלובדיב בולגריה. אומנית, ציירת, מלאת שמחת חיים ואופטימיות. כל פורים היתה תופרת לי בעצמה את התחפושת הכי מקורית ויצירתית. והיתה גם פילוסופית. לפני שנפטרה אמרה לי: "הגוף הוא מחסן של הנשמה, הנשמה היא חופשייה, כל פעם שתחשבי עלי אהייה איתך".

אורנה ואמא

שימו לב לאיבזור!

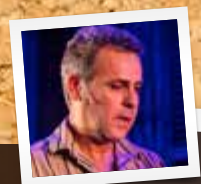
אלעזר ואמא

אמא שלי לימדה אותי מה זאת אהבה ללא תנאים, איך להיות בן אדם חושב ואיך תמיד למצוא את ההומור בכל דבר. אני חייב לה את האהבה שלי לקומדיה ולחיים ולקובה אדומה.

ענת ואמא

תודה אמא שלי שהבאת אותי להיות מי שאני אוהבת ענת

ניסו ואמא

כשהייתי ילד אמא בצעה את הלחם, "אספה" לתוכו חביטה עסיסית, והאכילה אותי בידיים מרוחות בקרם פינג'אל. עד היום, כשאני אוכל חביטה, מתלווה אליה ניחוח של קרם פינג'אל.

שרה ואמא

אמא שלי שונה ממני והכי דומה לי בעולם. שהייתי צעירה ראיתי רק את השונה. אני רגשית אמוציונלית מאד, עובדת מהכאוס הפנימי והיא לעומתי מאמינה בהרגלים וסדר (כנראה מתוך רצון להשתלט על אותו הכאוס הפנימי). לעומתה, אצלי כל יום נראה שונה לחלוטין מקודמו. חוץ מקפה בבוקר אין לי הרגלים... אבל עם הגיל הבנתי שאנחנו לא כל כך שונות. שתינו דומות מאד. אמא שלי אולי לא הצליחה ללמד אותי הרגלים אבל היא כן לימדה אותי לדייק. כמה חשוב לדייק, במשאלות ליבנו, במילים שאנחנו אומרים או כותבים. אמא שלי לימדה אותי לחשוב לעומק, לחפש ולהאמין שתמיד יש עוד דרך. השאיפה לדייק עוד ועוד הובילה אותי להיות האדם שאני היום. תודה אמא אהובה.

אוסו ואמא

"כי הננו גם מה שאיבדנו" אימי נפטרה לפני 17 שנה ואין יום שהיא לא איתי בנבכי נשמתי ובדמי. היא היתה האשה הכי מדהימה וטובה שיש, יפה על כל רבדיה. תודה לך אמא על הזכות שהייתה לי להיות בתך. אוהבת לעולמי עד. אוסי.

רוזי ואמא

אני זוכר יום אחד שאמא ליוותה אותי לגן. כשנכנסנו הרגשתי שאני מוכרח להישאר איתה. רצתי בחזרה לשער הגן, שכבר היה נעול, אחזתי בו וצעקתי "אמא" בכל הכוח. אמא חזרה ואספה אותי אליה לחיבוק. שאני נושא אתי עד היום.

מאיה ואמא

בתמונה: אמא מאושרת כשהיא חוגגת את יום ההולדת הראשון שלי. חוה אחותי הבכורה גדולה ממני בארבע עשרה שנים. בהפרש השנים בינינו, בשנות החמישים, נולדו להורי שני ילדים. התינוק הראשון נפטר בסמוך ללידתו. התינוקת השנייה נולדה בריאה, אך לאחר כמה ימים, ללא שום מסמך או תעודה, בישרו הרופאים להוריי: "התינוקת נפטרה, קברנו אותה." כשהמדינה החליטה לחשוף את הפרוטוקולים בעקבות פרשת ילדי תימן, מצאנו בהם מסמך שממשיך להעמיד את נסיבות היעלמותה של התינוקת בסימן שאלה גדול. המחשבה המכאיבה על גורל הילדה האבודה שאולי נמצאת אי שם בעולם, ליוותה את אמא עד יום מותה.

קסאוי ואמא

אני מאוד אוהבת את אמא שלי. היא אחד הדברים שהכי חשובים לי ואני לא מצליחה לדמיין את החיים שלי בלעדיה.

עמית ואמא

כל פעם שאני מבקר את אמא שלי, אני יוצא עם שקיות מפוצצות באוכל, חומרי ניקוי ואהבה אינסופית.

יחסי מרכז ופריפריה בישראל

פרופ' זאב צחור

ב-1909 הוקמו בעת ובעונה אחת שני יישובים: האחד, במרכז, נקרא תל-אביב, והשני, הרחק מהמרכז, מזרחה לירדן, נקרא דגניה. מלכתחילה היה ברור שתל-אביב תהיה גדולה יותר מבחינת מספר התושבים. הדגש בה יהיה על איכות חיים של הפרט. ברור היה שדגניה תהיה כפר קטן. לנכונות לחיות רחוק, באזור קשה ומסוכן, היה מחיר אישי כבד, אבל הייתה גם תמורה חשובה. החלוציות זכתה אז להוקרה רבה... רבים מן האבות המייסדים קשרו את גורלם בפריפריה, ולאחר מותם הם נטמנו בה... הקשר שלהם אל הספר היה מרכיב חשוב בצמיחתם להנהגה הלאומית.

המעמד היוקרתי של החלוצים שבנו את ביתם בפריפריה הלך והתעצם והגיע לשיא עם הקמת המדינה. בטקס העלייה על הקרקע של אחד הקיבוצים בנגב בירך לוי אשכול, שר האוצר דאז, את המתישבים באומרו: "יותר זול למדינה שכולכם תגורו על חשבונה מעתה ועד עולם במלון תל-אביב, אבל בחרנו להשקיע בכס לא בגלל שיקולים קיומיים: נכונותכם לחיות כאן מאפשרת את קיומו של המלון בתל-אביב".

בראשית שנות ה-50 החל כרסום ביוקרת הפריפריה בתודעה הלאומית. הטעות הגדולה ביותר של מדינת ישראל הצעירה הייתה הפניית העלייה הגדולה לפריפריה. האבות המייסדים, שבאו מן הספר, היו משוכנעים שהרעיונות אותם טיפחו בדבר יתרון הפריפריה מתאימים לכולם. גם לעולים. הם שלחו את העולים מתימן לראש העין, שנחשבה למקום רחוק, על עולים מרומניה הם הטילו להקים את ירוחם בלב הנגב, עולים מטוניס נשלחו לחצור הגלילית. שולחיהם לא היו ערים לכך שהאתוס החלוצי, העבודה החקלאית והמגורים בכפר המרוחק מתאימים רק למעטים. המעדר, שוותיקי העלייה השנייה כה אהבו להצטלם כשהם אוחזים בו, היה עבור העולים מצפון אפריקה סמל לכישלון אישי. מה שלקבוצה אחת היה סמל חיובי, להתפאר בו, היה לדידה של קבוצה אחרת סמל שלילי, להתבייש בו. השוני המהותי בתפיסת הסמלים בין הוותיקים, שרובם היו יוצאי אירופה, לבין המהגרים החדשים, שרובם היו יוצאי ארצות האסלאם, התגלה רק בדיעבד. רבים מן העולים החדשים היו פליטים קשי יום, ללא שפה, ללא מעמד, ללא הנהגה מוסכמת. לאורך שנות ה-50 תשומת לבם המיידית הייתה נתונה למלחמת הישרדות אישית. רק בשלהי העשור החלה להתגבש בקרבם זהות עצמית. אבל בשלב הזה כבר נקבעה העובדה הגיאוגרפית המהותית: מקום קליטתם של המוני המהגרים, בעיקר מארצות אסיה ואפריקה, נקבע הרחק מהמרכז.

למרחק מן המרכז הייתה משמעות חשובה ביותר למצבם התרבותי, הכלכלי והחברתי של העולים... הכפר או העיירה בהם התגוררו, היו למצבור חברתי של תסכול ועליבות. הדימוי העצמי של התושבים שהיה נמוך, יצר מעגל קסמים: כך, למשל, היה קשה לגייס לבתי-הספר מורים טובים. מערכת החינוך הירודה גרמה לפגיעה נוספת ביוקרה, וזו גרמה לאלו שהצליחו להיחלץ מהמצוקה לשאוף להסתלק ולעבור למרכז. צהלה וירוחם נבנו באותו זמן. האחת הפכה לשכונה שהכול שאפו לרכוש בה בית, והשנייה הייתה לעיירת פיתוח מדברית, שתושביה ביקשו להיחלץ ממנה. השילוב של הניתוק, העדר תעסוקה, העדר הנהגה טבעית, העדר שפה, הוליד תחושה עמוקה של השפלה. העולים שהובאו לקריית שמונה או לבאר-שבע בלי שנשאלו, חשו כאילו הוותיקים ביקשו להרחיקם מסביבתם. רק בשנות ה-60 החלה להבשיל בישראל ההכרה, שהחלטה לשלוח את העולים לפריפריה הייתה טעות. מעתה ואילך נעשה מאמץ לאומי לסייע לעיירות הפיתוח ולמושבי העולים. ניתנו מענקי פיתוח למפעלי תעשייה בנגב ובגליל, ושכר עידוד למורים. אלא שנתגלה, ושוב מאוחר, שהמענקים הביאו יותר נזק מתועלת. מפעלי התעשייה שהופנו לקריית-שמונה ודימונה, היו עתירי עבודה ודלי שכר. המורים שניאנתו ללמד בפריפריה, היו בדרך-כלל צעירים חסרי ניסיון. בתי-הספר שנבנו בחיפזון, היו ברמה נמוכה, וכך הפער שהיה מלכתחילה הלך והתרחב. ב-1977 התחולל מהפך פוליטי. לאחר עשרות שנים של שלטון תנועת העבודה כבש הליכוד את השלטון. במערכת בחירות זו הביעו המוני בוחרים מן הפריפריה את תסכולם ואת תביעתם הנחרצת לשינוי במעמדם. השוני בדפוס הצבעתם היה אחת הסיבות החשובות למהפך. מנהיג הליכוד, מנחם בגין, שהיה לראש הממשלה, הבטיח "להיטיב עם העם" והתכוון להקצות תשומת לב לסגירת הפער. הוא יזם את פרויקט "שיקום השכונות", אבל כגודל הציפייה כך גודל האכזבה. בראשית שנות ה-80 צץ סיכוי חדש: בעקבות הסכם השלום עם מצרים הורדו ההתנחלויות בסיני.

אלפי התושבים המפונים קיבלו פיצוי כספי וחיפשו מקום חדש. משום מה לא היה מי שיעודד אותם להתיישב מחדש בנגב, ולכן גם הסיכוי ליישב בפריפריה שכבה חזקה הוחמץ. לעומת זאת, באותה עת הוחלט להפנות לנגב ולגליל גל עלייה חדש שהגיע מאתיופיה. הטעות של קליטת העולים בשנים הראשונות של המדינה חזרה על עצמה. שילובם של האתיופים בחברה הישראלית היה קשה ממילא, וההחלטה להרחיקם מהמרכז הוסיפה קושי על קושי. הפער בין המרכז לפריפריה התרחב.

בעקבות נפילת הקומוניזם והתפוררות ברית-המועצות, הגיע לארץ בשנות ה-90 גל עולים גדול. כמו בעבר, הופנו גם הם לפריפריה. יישובים כמו שדרות ואופקים כמעט הכפילו את עצמם במהלך העשור. גם נצרת עילית, כרמיאל ובאר-שבע צמחו בקצב מהיר. העולים אמנם הביאו עמם יוזמה ותנופה כלכלית ובכל זאת גם הפעם הפער לא הצטמצם. הסיבה לכך הייתה שמעכשו פעלה המערכת הסלקטיבית מעצמה. אנשי המדע והרופאים שבאו מהמוסדות היוקרתיים של ברית-המועצות נקלטו במרכז, ואילו בפריפריה נותרו אלו שתעודותיהם המקצועיות היו מרשימות פחות.

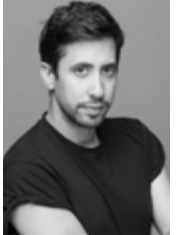
והנה, למרות התמונה הפסימית, נראה שמהו חדש התחיל להתרקם. משהו הטומן בחובו בשורה לפריפריה. ההתבוננות בהיסטוריה האנושית חושפת מרכיבים פרדוכסאליים. אנו מגלים שלפעמים כוח הופך לחולשה וחולשה הופכת לכוח. כך מתחולל עכשיו ביחסי מרכז - פריפריה שינוי מעניין ונוסף תקווה. ההמונים שגדשו את המרכז, הפכו אותו לצפוף, רועש ומאיים. פקקי התנועה ועשן המכוניות היו למפגע והחלו לכרסם באיכות החיים וביוקרת המרכז. אט אט נחשפים המרחבים הפתוחים בנגב ובגליל כאלטרנטיבה הטומנת בחובה אופציות חדשות. אולי בפתח ממתין שינוי.

"ישראל 2000" הוצאת "מקסם" בעריכת שרה ומאיר אהרוני.

מתוך התקציר של פרופ' זאב צחור - נשיא המכללה האקדמית ספיר, מרצה להיסטוריה באוניברסיטת בן-גוריון בנגב.

אמילי מלישבה, אדוה רודברג, קלואי מרואלי, ליה עמרם.

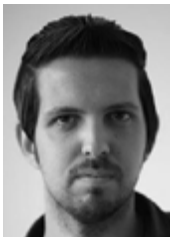
גלעד קמחי (מחזאי ובמאי)

בוגר בית הספר לאמנויות הבמה בית צבי. במאי, שחקן וכוראוגרף, במאי הבית של תיאטרון בית ליסין. החל את דרכו בגיל 26 כבמאי בתיאטרון בית ליסין וכראש קבוצת הצעירים של התיאטרון. בתיאטרון בית ליסין בימוי וכוראוגרפיה: ברודווי פינת פרישמן (פרס הבמאי המצטיין במסגרת פסטיבל "פותחים במה 9"), חלום של לילה בלב קיץ, אמא מאוהבת, מנדרגולה (פרס התיאטרון על כוראוגרפיה 2010), משאלה אחת ימינה, חברות הכי טובות (בשיתוף הקאמרי), המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה, המוגבלים (פרס התיאטרון לקומדיה של השנה 2015), חתולה על גג פח לוהט, ביבר הזכוכית, השחקנית, אהבת מוות. בימוי וזר: אחים בדם, אביב מתעורר (פרס התיאטרון על כוראוגרפיה 2010). בקאמרי: אופרה בגרוש, סיראנו דה ברז'יאק (פרס התיאטרון על בימוי 2013, ופרס הבימוי ע"ש יוסף מילוא), תמונות מחיי נישואין (פרס התיאטרון למחזה המתורגם 2017) צייד המכשפות. הצגות ילדים: משחק ילדים, הקוסם מארץ עוז (בשיתוף המדיטק), פינוקי (בשיתוף התיאטרון הארצי). במדיטק: סוד הגן הנעלם, בגדי המלך החדשים. בתיאטרון הבימוי וכוראוגרפיה להילד הזה הוא אני, וגר זאב עם כבש. כוראוגרפיה לססגוניה, נולדתי לחלום (פרס הבמה לילדים ונוער על כוראוגרפיה לשנת 2008). בצוותא: בימוי, עיצוב וכוראוגרפיה למופע אצל הרננדו במרתף. בתיאטרון הספריה: בימוי וכוראוגרפיה למחזמר גרזי. בית היוצר והתוכן: סיף וטף. בטלוויזיה: עולים כיתה, בית ספר למוסיקה. זוכה מלגות קרן שרת, קלצ'קין, משה זעירי, סנו, ומלגות מטעם אלי לאון וע"ש בני גאון.

גור קורן (מחזאי / ענר)

44, בן מושב היוגב, למד ב"בית צבי" משחק ובימוי. היה חמש שנים בלהקה של תיאטרון גשר כשחקן ומחזאי (חמישה קילו סוכר, בין לילה ובין שחר), ומחזאי בתיאטרון בית ליסין: המוגבלים, השחקנית. ההצגה המוגבלים זכתה בפרס קומדיית השנה בשנת 2014 וגור זכה עליה בפרס מחזאי השנה, כמו כן המחזה הוצג ברומא ובצ'כיה (בשיתוף המכון למחזאות ישראלית). המחזה חמישה קילו סוכר השתתף בפסטיבל ברייטון 2015 ומשחק בתיאטרון העירוני של ביאליסטוק, בפולין. הוא כתב את מופע היחיד של דב נבון ומשחק כבר שנתיים בהצגה שיחות עם הברמן. תרגם את ההצגה חייבת להיגמר (בית ליסין) ואת צייד המכשפות (יחד עם גלעד קמחי בתיאטרון הקאמרי).

ערן עצמון (עיצוב התפאורה)

בוגר מסלול עיצוב במה בסמינר הקיבוצים 2006. בין עבודותיו - בקאמרי: מנהל הבית, ריצ'רד השני, ריצ'רד השלישי, סיראנו דה ברז'יאק, הפושעים החדשים, העתל בלאומילך, המחזמר שיער, אופרה בגרוש, המחזמר סיפור הפרברים, תמונות מחיי נישואין (עם תיאטרון גשר), צייד המכשפות. בתיאטרון בית ליסין: אהבת מוות, ביבר הזכוכית, חתולה על גג פח לוהט, המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה, סוסים על כביש גהה, משאלה אחת ימינה, הקוסם מארץ עוז, מנדרגולה, שיינדלה, המחזמר אביב מתעורר, המחזמר אחים בדם, ולנטינו, מראה מעל הגשר, חלום של לילה בלב קיץ, הבנאליות של האהבה, אקווס, ראודה, בהבימה: שקספיר מאוהב, המחזמר עלובי החיים, פליישר, חיזור גורלי, החייל האמיץ שוייק, המחזמר גבירתי הנאוה, המחזמר כמעט נורמלי, אם יש גן עדן, ארוחה עם אידויט, לילה במאי. בתיאטרון באר שבע: פיאף, נורה, הרולד ומוד. בתיאטרון חיפה: גזע, הר אדוני, עץ אחרון בירושלים. בפסטיבל עכו: מתחם התפודים (זוכה פרס על עיצוב התפאורה בפסטיבל עכו 2008). בתיאטרון הערבי עברי-יפו: נשים זרות, האוהל האדום. בתיאטרון הספריה: לצאת מכאן, הצודקים, נדנדה בשניים, ריצ'רד השלישי, השגחה עליונה, בולתיים סגורות. בתיאטרון אורנה פורת לילדים: הרפתקאה בקרקס (זוכת פרס עיצוב התפאורה בפסטיבל חיפה 2008) בתיאטרון המדיטק: אורה הכפולה, עלילות פרדיננד, מפצח האגוזים. בבית צבי: איש חסידי היה, סיפור הפרברים, איך להצליח בעסקים, תשוקה, אנדורה. לקבוצת המחול פרסקו: בגדי המלך החדשים. במסגרת התיאטרונטו: קפוצ'ינו ברמאללה.

אורנה סמורגונסקי (עיצוב התלבושות)

בוגרת אוניברסיטת ת"א, החוג לתיאטרון. עבודות עיצוב רבות בתיאטרון, ביניהן: בקאמרי: רצח, חברות הכי טובות, הורדוס, ליוזיסטרטה 2000, הרב קמע, קופנהגן, אשה בעל בית, מילאנו, המפיקים, מותו של סוכן, יומן חוף ברייטון, כנר על הגג, היה או לא היה, תרה, ינטל, הבדלה, גטו, איחש פישר, האריסטוקרטים, סוף טוב, קברט, סטמפניו, ריצ'רד השני, ריצ'רד השלישי, רומן משפחתי, מקבת, דבר מצחק קרה, החדר האחורי, צייד המכשפות. בית ליסין: הרולד ומוד, אמנות, סילביה, שבעה, ספר הג'ונגל, ערפל טוב, אלטלנה, תאונה, סליחות, מה עושים עם ג'ני, פלה, נערי ההיסטוריה, מראה מעל הגשר, סוסים על כביש גהה, עובד בשביל שניים, אלה גרוסמן, ביבר הזכוכית, השחקנית, אילוף הסוררת, האורחת, לצאת מהארון, מלך, חיית מחמד; הבימה: חבילות מאמריקה, תמרה, שלוש נשים גבוהות, הדיכוי, מועדון האלמנות העליונות, המורדים (עם הקאמרי). חיפה: הודד מקייפטאון, אילוף הסוררת, להיות או להיות, האשה שבישלה את בעלה, אותלו, הכפיל, המיליונרית מנאפולי; מדיטק: מקס ומוריץ (עם האופרה), המלאך, נחמן. עיצבה תלבושות לאופרה נבוקו בטוקיו בבימוי של עמרי ניצן.

אמיר לקנר (מוסיקה)

מלחין ומעבד. נגן פסנתר, סקסופון וחליל צד. בוגר תואר ראשון בקומפוזיציה בביה"ס למוסיקה ע"ש בוכמן מהטה באוניברסיטת תל אביב. בוגר תיכון לאמנויות "תלמה ילין" במגמה למוסיקה, זוכה פרס הצטיינות על השגיו הלימודיים. הלחין מוסיקה מקורית לסיראנו דה ברז'יאק (הקאמרי), המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה, חתולה על גג פח לוהט, המוגבלים, עקר בית, ביבר הזכוכית, השחקנית, הוא הלך בשדות, האורחת, אהבת מוות, מנדרגולה, שבטים (בית ליסין), פינוקי (בית ליסין והתיאטרון הארצי לנוער), הקוסם מארץ עוז, המלאך (בית ליסין והמדיטק), והילד הזה הוא אני, הלב של ירושלים, (תיאטרון ארצי לנוער), הדה

אבי יונה בואנו (במבי) (עיצוב התאורה)

אמנות התאורה של במבי נוגעת בכל תחומי המופע: תיאטרון, מחול, אופרה, מופעי רוק, אופרות רוק, פרויקטים ארכיטקטוניים, מיצבי ווידאו, מיצגים ואינסטליישנס של תאורה. כשהתגורר באנגליה עבד עם להקות רוק רבות, ביניהן: הקיור, מייק אולפילד, דייוויד גילמור, רוג'ר ווטס, תומפסון טווינס, הקומודורס, מיטלוף ורבים אחרים. בארץ הוא מעצב תאורה למיטב האמנים והלהקות, ביניהם אריק איינשטיין, שלום חנוך, שלמה ארצי, ריטה, יהודה פוליקר, מתי כספי, יהודית רביץ, החברים של נטשה, כוורת, רמי פורטיס, ברי סחרוף, ארקדי דוכין ועוד. עיצב תאורה לכל התיאטרונים בארץ, ביניהם הקאמרי, הבימה, תיאטרון באר שבע, תיאטרון חיפה, הצגות פרינג' ועוד. בעשרים השנים האחרונות משמש כמעצב הבית של אנסמבל עתים (רנה ירושלמי): רומיאו ויוליה, וויצק, ויאמר וילך, ויסענו ויחנו, חלום ליל קיץ, שלוש אחיות, מיתוס, הדיבוק, הרצל, הטייפ האחרון של קראפ, המלך הולך למות, פר גינט, טימון בן אתונה וכן של תיאטרון גשר: כפר, עיר - סיפורי אודסה, העבד, שלוש אחיות, מומיק, סיפור ב 2, שונאים סיפור אהבה, רומן בעבודה, שש דמויות מחפשות מחבר, הנסיכה איבון ועוד. תאורן הבית של להקת בת שבע ומולווה את עבודותיו של אוהד נהרין: קיר, אנהאזה, פרפטוס, ארבוס, משה, שלוש טלפאזה, מקס, הורה, סדר, שדה 21, ועוד. האיר את עבודותיה של שרון אייל: LOVE, ברטולינה, מקארובה קביסה, ביל. עיצב תאורה לענבל פינטו ואבשלום פולק, יסמין גודר. בחו"ל: בלט קולברג, קארט בלאנש, NDT, בלט האופרה של פריס, הבלט המלכותי הדני באזל בלט, בלט האופרה של הלסינקי, להקת אלווין איילי, ג'ראנד בלט קנדיאן, האברד סטריט, בלט פרנקפורט. באופרה הישראלית עיצב תאורה לכ-60 הפקות. לאחרונה, הילד חולם, נבוקו ואהבה במעדה, בחו"ל, באופרות של טוקיו, ניס, ליון, ברצלונה, מדריד, בילבאו, קופנהגן, קלן ועוד. עיצב תאורה למחזות זמר, הפקות איצטדיונים, הפקות טלוויזיה, מיצבים מוזיאוניים ופרוייקטים אדריכליים. קונצרטים של הפילהרמונית בארץ ובעולם, תחרות האירווזיון (תפאורה ותאורה) מיצגי תאורה מאירים את השמים, כמו כן מופעים של סטיבי וונדר, דיוו גילספי, נינה סימון, הרכבי ג'אז רוק, אל דמיולה, צ'יק קוריאה, מייסל דיוויס. פרסי: פרס שפיא על פיתוח שפה ייחודית לעולם המחול, פרס ת"א למצוינות, 10 פרסי מעצב השנה בפרס התיאטרון, פרס על הישגים יוצאי דופן על פרויקט מרכז המבקרים "שרשרת הדורות" בכותל, מידי ארגון Thea של דיסני. בקאמרי עיצב לאחרונה את התאורה לקברט, לסטמפניו, לרומן משפחתי, לאיש קטן מה עכשיו? לגורדיש, לאופרה בגרוש, לצייד המכשפות.

יואב כהן (וידאו ארט)

במאי ואמן וידאו ארט. למד במחלקה לוידאו, ניו מדיה וקולנוע ניסיוני באקדמיה לאמנות ועיצוב בצלאל, בוגר בהצטיינות של ביה"ס לקולנוע וטלוויזיה ע"ש סם שפיגל. מביים ויוצר עבודות וידאו ארט לתיאטרון, אופרה, מחול ומופעי מוסיקה. זוכה פרס התיאטרון בטקסגוריית הוידאו ארט על עבודתו להצגה הרולד ומוד של תיאטרון באר שבע. בין עבודותיו - בתחום האופרה והתיאטרון - לקאמרי: פשוט לאהוב, כטוב בעיניכם, שיער, אלקטרה, פאנק רוק, תרה. לאופרה הישראלית: מאדאם בטרפליי, החטיפה מן ההרמון, נישואי פיגארו, דון ג'ובאני. לבית ליסין: השחקנית, אלה גרוסמן, המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה, משאלה אחת ימינה, שלושים ושלוש וריאציות, אמא שלו, פרינסס מיי 7, בראנז'ה, דולפינים. להבימה: החייל האמיץ שווייק, ביקור הגברת הזקנה, כוכב יאיר, אלוף הבונים. לתיאטרון באר שבע: קומדיה סקסית לבליל קיץ, הרולד ומוד, הביתה הביתה. לחאן: יחזקאל. לתיאטרון אורנה פורת: אקסודוס. לתיאטרון דיסלדורף גרמניה: רצח. לתיאטרון גרמניה: בית ברנרדה אלבה, Lieblei. לתיאטרון Grand Rex Paris: בהרטי 2, מחזמר בהפקת I.T.S europe SA. לתיאטרון כוריאה, פולין: 42 szpera, לפסטיבל Print Screenshot: Body Print, מיצב אינטראקטיבי. בתחום המוסיקה - לעברי לידר: וידאו ארט למסע ההופעות האהבה הזאת שלנו. לשלום חנוך: בימוי וצילום וידאו קליפ לשיר "תמיד זה עכשיו". בתחום הקולנוע: במאי הסרט הקצר נקמה, זוכה פרס הסרט הטוב ביותר בפסטיבל Sorria ספרד, השתתף בפסטיבלים רבים בארץ ובעולם.

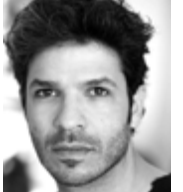
עמית אפטה (עוזר במאי)

בוגר תואר ראשון בבימוי והוראת תיאטרון בבית הספר לאמנויות הבמה, סמינר הקיבוצים. בימוי אגדת הילדה והעורבים (פסטיבל חיפה הבינלאומי להצגות ילדים) ובפסטיבל "פותחים במה" (בית ליסין). עוזר במאי בהפקות תיאטרון שונות, בין היתר: צייד המכשפות (הקאמרי), תמונות מחיי נישואין (הקאמרי - גשר), בעלים ונשים (תיאטרון חיפה). עוזר במאי ומנהל הצגה באופרה הישראלית. בין ההפקות: טוסקה, מאדאם בטרפליי, נישואי פיגרו. מזכיר בת"י (איגוד במאי התיאטרון בישראל) ומנהל הפקות בסידנת האופרה הבינלאומית I.V.AI. זוכה מילגת הצטיינות לאמנים צעירים מטעם עיריית חולון.

השחקנים (לפי סדר הא"ב) אלעד אטרקפי (יהודה שטרית)

בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין 2013. שיחק בטלוויזיה בסדרות: כפולה (ערוץ kidz), ילדי בית העץ (החינוכית). קולנוע: הבסרט לך תחיה ותהיה. בתאטרון: בית ליסין בשיתוף עם תיאטרון חיפה: שעה של שקט, תיאטרון אורנה פורת: אדיסון, פרצוף חמוץ, שרלוק הולמס. מדיטק: מלך היהודים, הכבש השישה עשר. תיאטרון הנפש: מתייגת. התיאטרון הארצי לילדים ולנוער: ג'רפה עפה, תיאטרון תמונע: "עד ראה". מעביר סדנאות בסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין. זוכה פרס השחקן הטוב ביותר בפסטיבל חיפה להצגות ילדים על תפקידו בג'רפה עפה.

רוני אסף (ששי בן עטר)

בוגר הסטודיו למשחק של ניסן נתיב בתל אביב. במהלך לימודיו זכה במלגת הצטיינות מטעם קרן התרבות אמריקה-ישראל. שרת בתיאטרון צה"ל. בתיאטרון הקאמרי: 'ע' 17' (גיא פרנק), 'הילד' (הצגת יחיד אותה גם בייס). בתיאטרון באר שבע: גן הדובדבנים (לופחין), דונה פלור נשואה לשניים (ואדיני), איזבלה (ארלקינו), המדרוך לחיים הטובים (אורי). הבימה: הקמפן (קליאנט). פסטיבל ישראל: רומיאו ויוליה (מרקוויץ). פסטיבל עכו: החייל הרזה (החייל הרזה), מיין קאמפף (היטר). צוותא ת"א: מחזמר (עוזי). במועדון הבארבי: בורדל טוטאל -הפקת אש (המנחה). קולנוע: המשגיחים, ארץ פצועה, המילים הטובות, חתונה מנייר, כלת היס, עדות. בטלוויזיה: חנוך לוין - חיים שכדוגמתם עוד לא ראינו מעולם, כפולים, בלו נטלי, פרופיל 64, אלנבי, רוז. זכה בפרסים הבאים: פרס אופיר - שחקן השנה, 2015 (ארץ פצועה), שחקן השנה 2012 (המשגיחים), פרס התיאטרון הישראלי - השחקן המבטיח 2007 (הילד), פרס השחקן הטוב ביותר - פסטיבל הקולנוע בטורקיה 2012 (המשגיחים), פרס מבקרי הקולנוע בישראל - השחקן הטוב ביותר 2016 (ארץ פצועה), השחקן הטוב ביותר 2012 (המשגיחים), פרס קיפוד הזהב - יוצר הצגת השנה, פרס (בורדל טוטאל), שחקן השנה 2012 (מיין קאמפף), פרס המשחק הטוב ביותר - פסטיבל עכו, 2011 (מיין קאמפף), פרס התיאטרון לילדים ונוער - יוצר בתחילת דרכו 2006, ציון לשבח לשחקן ראשי - פסטיבל הקולנוע ירושלים, 2012 (המשגיחים), פרס השחקן הטוב ביותר - ביי"ס סם שפיגל לקולנוע, 2009.

אסנת בן יהודה (דריה / פאני)

בוגרת "בית צבי", 1998. זוכת מילגת קרן תרבות אמריקה ישראל ב1998-1999, 2001-2002. בקאמרי: אורסולה במהומה רבה, גב' מיקר במצחיקונת, מרפוש באיבנוב, גב' שפיגל בקזבלן, זונה עם נקודת חן באשכבה, שיינדל בכנר על הגג, פונדקאית/נעשל בינטל. בית ליסין: הקברנית באוליבר, סופיה בסקפינו. תיאטרון הספרייה: מייבל במשחקי פיג'מה, מרת בונה בהאריה המכשפה וארון הבגדים, הלן באסופית. התיאטרון שלנו: רוזנת בעלילות פרדיננד, התרנגולת בדירה להשכיר, הברווזן המכוער. מכשפה בפרוייקט מקבת באנסמבל עיתים. טלוויזיה: מרינה במעצר בית קשת ערוץ 2, אתי בנשואים פלוס, זונה בתוכנית שוטטות, אינגה ביום טוב, קשת ערוץ 2, טלי בטייק אווי. שולה בשאול ערוץ 3. התוכנית רק בישראל. האקדמיה לצחוק קשת ערוץ 2. פרסומות שונות.

שמחה ברבירו (פרקש)

בוגר "בית צבי" 1991. זכה בפרס ע"ש צבי קליר על הצטיינות בלימודים. בין ההצגות בהן השתתף - פסטיבל עכו 91: הנה בא אליהו. הבימה: פצפונת ואנטון, רעל ותחרה, חגיגת חורף, בחורים טובים, מלך היהודים, זעקי ארץ אהובה, מלינקי, שלוש אחיות, החייל האמץ שוויק, ג'פער בנאסר א-דין, מרקו/הרב אהרון ויסטוזה בבוסתן ספרדי, וויני זוג המוזר. תיאטרון הספרייה: בשפל, פאל ג'ואי, פסטה בלילה השניים עשר, היסטינגס בריצ'רד השלישי. באר שבע: המלאך הכחול, פנטולון באדונן של שתי משרתות. החאן: הנסיכה איבון, צ'יקו בצוואתו של כלב. בית ליסין: בני דאונטאון בברנשים וחתכות. תמונע: כינים, האשה שלפני. צוותא: קופסת התכשיטים של לי הו. התיאטרון העברי: וייסקופ בגטו. תיאטרון ילדים ונוער: מופע משחקי תיאטרון. הקאמרי: מובר/סוהר בריצ'רד השני, היסטינגס בריצ'רד השלישי, מר מורשל / לאוטרבר/ יינקה/ אחות באיש קטן מה עכשיו? לנוקס במקבת, קלפן / מונפלי / מוסקטר / נזיר / צוער / אחות קלר בסיראנו דה ברז'ראק, קוסיץ באיבנוב, טייגר בראון באופרה בגרוש, בק במפסיטו, רומל בעמודי החברה, המפקח בשליחותו של הממונה על יחסי אנוש, פתאום דפיקה בדלת. קולנוע וטלוויזיה: הגרעין הקשה, ספורט תיאטרון, חדר מיון, רצח ביס המלח, אפל לראשון, קיפורים, הנפילים, האי, לה לה לנד, החברים של נאור, גרי מנדלבאום, פולישוק, רון, משפחה שולטת, שמחות. הפיק והשתתף במופע דואטים קלאסיים ושירי מחזמר. כתב והשתתף בתוכנית הרדיו עניין אחר, בפינה סאטירית ארוחת בוקר עם פרדי. דיבוב בטלוויזיה ובקולנוע.

דולב אוחנה (עדיאל עזרא)

בוגר "גודמן" בית ספר למשחק בבאר שבע. תיאטרון ב"ש: רק אתמול נולדה, הצעה מגונה. מדיטק: אמיל והבלשים. תיאטרון השעה הישראלי: אהבת הדסה, הכוכבים של סבא. קולנוע: מילים נדרפות.

ניסו כאביה (ניסו)

לימודים: יורם לוינשטיין, 93. טלוויזיה וקולנוע: חובו של אהרון כהן, מנדל וגורנשטיין, פאזל, תיק סגור, הכוכבים של שלומי, יום האם, עניין של זמן, עבודה ערבית, החממה, רוז. תיאטרון לילדים ונוער: גיא אנגי, שבוטת האדרה, נפש טובה, מלך סיאם, אי המטרו, תיאטרון ארצי לנוער: שורשים, הלב של ירושלים, הצגות יחיד (להב הפקות): עשן בלב, יש ילדים זיג זג. פרינג' נולדו אשמים. עכו: הפרגודים, לצחוק בפראות. הבימה: סיראנו דה ברז'ראק, החייל האמץ שוויק, תמונע: רעב, משחקי

נאוה לוי (בשמת)

למדה ב"בית צבי". היתה מפיקה עצמאית במשך שנים רבות. היתה בעלת תיאטרון לילדים - "מימד". עוזרת במאי ומנהלת הצגות בתיאטרון הקאמרי משנת 2000. פרס עובד מצטיין לשנת 2012. השתתפה בהצגה פוליו (פרס ההצגה הטובה ביותר בפסטיבל עכו, 2012). שימשה כעוזרת במאי בהצגות איש קטן מה עכשיו? וסוס אחד נכנס לבר.

מזל מלכה קטי (בשמת)

לידת קריית שמונה. בוגרת סמינר הקיבוצים במגמת משחק, 1982. מזה כשלושים שנה מנהלת הצגות בתיאטרון הקאמרי.

אדוה רודברג (ים גולדברג / פנינה)

בוגרת בית הספר למשחק גודמן בבאר שבע. טלוויזיה: המלאך השומר שלי ניקולודיון, הוט. נעלמים טיניק, הוט.

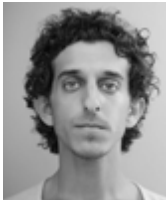

שרה פון שורצה (סוזי)

לידת גרמניה, עלתה בילדותה עם הוריה לארץ. בוגרת ביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי" 1992. בין תפקידיה בתיאטרון: רובי גאלונס בזינגר, קתלין באהבה וזכרון, סימון בבית המלאכה, דזירה במחלת נעורים, קונראדית בסיד, טיטיניה/היפוליטה בחלוס ליל קיץ, הברווזית רוטשילד בפסנתר של ברטה, ילנה בדוד וניה, מעכה באכזר מכל המלך. התיאטרון הקאמרי: ללי בחברות הכי טובות, כריסטינה בנורה, מרגרטה בקופנהגן, פאם ביום במותה של ג'י, ליידי במלביש, לאורה בהאב (פרס השחקנית המצטיינת), המלכה גרטורד בהמלט, גליה פלד בג'וני הלך, הפסיכולוגית באוי אלוהים, האם ברומיאו ויוליה, רות בבין שני עולמות (המחזה הביוגרפי שכתבה וזכה בפרס המחזה). קרן חברים של חברים, אמילי בכבוד אבוד, גב' ואן פלס באנה, היידי ברשיון לחיים, פליציה בקרום, ענת באגדת דשא. תמונע: עניין של גברים, בכל מקום באמבטיה שאין בו מים של גאזינה דאנקוורת, אדיקט (התמכרות) של נאוה צוקרמן. תיאטרון ערבי עברי: קונצרט כבקשתך של קרץ, שבעה ילדים יהודים של קאריל צ'רצ'יל. לחכות לאדם שפילמן של האקן סאוואס והלהקה, בבאלהאוס נוינישטראסה בברלין. בית ליסין: מימונה של חנה אזולאי. קולנוע וטלוויזיה: השתתפה, בין השאר, בסרט ארץ חדשה. השתתפה בדרמת הטלוויזיה ארץ קטנה איש גדול בתפקיד מינה שכטר. השתתפה בסידרה טיפול נמרץ בערוץ 2 ובסידרה מעורב ירושלמי בערוץ 10. השתתפה בסידרה אימפריה בהוט, בתפקיד ויוליא זגורי. בימוי: משהו קוסמי Constellations (מאת ניק פיין). תיאטרון הספרייה 2014. להוציא את הילדה מאת ניר שטראוס, תיאטרונטו 2017. טרור בקאמרי, אותו גם תירגמה. כתיבה: בין שני עולמות קו-פרודוקציה של תיאטרון שאוספיליבן שטוטגרט והתיאטרון הקאמרי של תל אביב. בימוי: מנפרד לנגנר. 2012-2013. חברה בוועדות אמנותיות שונות, מלמדת ב"בית צבי". מרצה דרך "מרכז המרצים" של נחמה צוקרמן על הקשר בין שפת גוף וזהות ועל סיפורה האישי. פרסים: על תפקיד ללי בחברות הכי טובות זכתה בתואר "אשת השנה" מטעם שידורי קשת. על תפקיד מרגרטה בקופנהגן זכתה בפרס התיאטרון הישראלי כשחקנית המישנה של השנה. על תפקיד לאה בסידרה מעורב ירושלמי בערוץ 10, זכתה בפרס האקדמיה הישראלית כשחקנית השנה בתפקיד דרמטי. פרס מחזאית השנה על המחזה בין שני עולמות. פרס ע"ש אברהם בן יוסף על תפקידה באנה. נמנתה עם חבר השופטים בפרס ספיר בשנת 2015. חברה בוועדת השופטים של פרס פרס לשלום - קרן פורום העתיד, גרמניה ישראל.

דוד שאול (מולי)

שרת בלהקת הנח"ל ובתיאטרון צה"ל. בוגר סטודיו ניסן נתיב, 2014. במסגרת הסטודיו: רחבעם באכזר מכל המלך, פום באזרח פום, הלווייה חורפית, ארץ פוק. טלוויזיה: פרופיל 64, בלו נטלי, ניו יורק, השועלים, שכונה, סוסי פרא, 100 בתנ"ך, הרמון, גרעינים, אנחנו במפה. קולנוע: מפריח היונים, העולם מצחקי, מורעלים. תיאטרון: טופלה טוטוריוו בתיאטרון אורנה פורת, התשמע קולי בתיאטרון השעה, גור החתול אדם ארון שיער פסטיבל חיפה לילדים. בקאמרי: קלאונט בגם הוא באצילים, נתנאל בארוחת טעימות, אסי בפשוט לאהוב, דוד לידנטל ביעקובי ולידנטל. מוסיקה: אלבום - צעדים עוקבים.

קלואי זוהילה (תהילה)

קלואי מרואלי - כיתה ז', בית הספר לאמנויות אריסון, תל אביב

אמילי (תהילה)

אמילי מלישבה - כיתה ה', בית ספר ויצמן, הרצליה

ליה (תהילה)

ליה עמרם רוקח - כיתה ה', בית ספר אהרונוביץ', תל אביב

Romeo and Mom

Written by **Gur Koren** and **Gilad Kimchi**

Directed by **Gilad Kimchi**

Set **Eran Atzmon**

Costumes **Orna Smorgonsky**

Music **Amir Lekner**

Lighting **Avi Yona Bueno (Bambi)**

Video **Yoav Cohen**

Director Assisf. **Amit Apte**

Cast:

Suzie **Sara von Schwartz**

Mully **David Shaul**

Natti Anat **Magen Shabo**

Sassi Ben Atar **Roy Asaf**

Nisso **Nisso Kavia**

Adiel Ezra **Dolev Ochana**

Yehuda Shitrit **Elad Atrakchi**

Daria/Fanny **Osnat Ben Yehuda**

Yam Goldberg / Pnina **Adva Rodberg**

Farkash **Simcha Barbiro**

Aner **Gur Koren**

Bosmat **Mazal Malka Ketty**

Nava Levy

Tehila **Lia Amram Rokah**

Chloe Maroely

Emily Malishava

Production manager

Mazal Malka Ketty

Nava Levy

Stage manager **Amir Abudi**

Lighting operator **Alon Bar**

Sound **Valery Reizes**

Video operator **Ohad Levitan**

Wardrobe **Etti Elias**

Props **Raya Lieder**

Makeup **The entire Dept.**

First performance: 16/3/18

Length: 1 hour 50 minutes

A miracle happens to Tikvot (Hopes), a development town in Israel's south: Sassi Ben Atar, the greatest star to come out of the town, returns to Tikvot to choose a local boy to play the part of Romeo in a spectacular production of Romeo and Juliet.

Muli Malka, the most talented boy in Tikvot, almost gets the coveted part, but bad news regarding his mother's health hurls Muli from the sparkling stage to harsh reality. The only thing he can do to give his mother a little hope is... lie to her that he has been given the part.

The situation in which Muli finds himself creates a comedy of lies that only get him into more and more trouble, yet he manages to inspire his friends, family, and the whole town to grant his mother a few moments of joy. This is a story of great love between a boy and his mother, even greater than the love between Romeo and Juliet.

The new comedy by Gur Koren and Gilad Kimchi (The Crucible, The Disabled, The Actress) combines laughter and emotions, as well as a critique of the world of reality shows and one-minute wonders who become our culture heroes.

אם את עדיין אוהבת אותי

בוועז שרעבי

מילים: בוועז שרעבי ועמית צח
לחן: בוועז שרעבי ועמית צח

אם את עדיין אוהבת אותי
אני אמצא

את כל מה שחסר לך

אם את עדיין אוהבת אותי

אני נשבע

אהיה כל מה שאין בך

אני אתן במתנה

את כל סודות הנשמה

אם את עדיין אוהבת אותי

אביא לך אבנים מהירח

אתן לך אוצרות מלב היס

מה שתבקשי

מה שרק תרצי

אם את עודך

עודך שלי

אם את עדיין אוהבת אותי

אני אמציא מילים

שאת תביני

אם את עדיין רוצה רק אותי

את תמצאי את מה

שתחפשי בי

ואם תרגישי אבודה

אני שלך גם בשתיקה

אם את עדיין אוהבת אותי

אביא לך אבנים מהירח...

אל תחפשי מילים נסתרות

תני לשמיים לפתוח דלתות

רק אם עדיין

אם את עדיין

עדיין אוהבת אותי

אביא לך אבנים מהירח...

אם את עדיין אוהבת אותי

אני אמצא

אני נשבע

שמת ההצגות לפי סדר האז'ב'

"אשכבה"

מאת ובבימוי: חנוך לוין

- יוון**, התיאטרון הלאומי של אתונה, מאי 2000 – ביקור ראשון של אשכבה בחו"ל. פעם ראשונה בה תיאטרון ישראלי מופיע בעברית ביוון שתי הצגות.
- גרמניה** - תערוכת אקספו 2000 - הנובר בית האופרה הגדול של בראשיוונג יולי 2000 – שתי הצגות
- הונגריה** - פסטיבל תיאטרוני אירופה, אולם תיאטרון קטונה יווף בודפשט, נובמבר 2000- שתי הצגות.
- פולין** - התיאטרון העירוני של וארשה, הדרמטיציני, ורשה, מאי 2001 – חילופי הצגות עם התיאטרון הקאמרי – שתי הצגות.
- גרמניה** - תיאטרון פרייה פולקסיבנה, ברלין, נובמבר 2001 – במסגרת שבוע התרבות היהודית בברלין – שתי הצגות.
- רומניה** –סיבוי - פסטיבל סיבוי הבינ"ל לאומנוית הבמה, סיבוי יוני 2004 ובנוסף, התיאטרון הלאומי של רומניה,בוקרשט 2004, במעמד נשיא רומניה – מר אלייסקו – הצגה אחת.
- סין** – במסגרת פסטיבל צ'ז'וב, התיאטרון הלאומי של בייג'ין, ספטמבר 2004 – הפועה ראשונה של תיאטרון ישראלי בסין – ארבע הצגות

- טורקיה** - התיאטרון הלאומי של אנקרה, בית האופרה של איסטנבול, פברואר 2006 – פעם ראשונה בה תיאטרון ישראלי מצגי בטורקיה. שתי הצגות.
- סין** - תיאטרון העם בבייג'ינג, מארס 2006 – חמש הצגות.
- צ'כיה** - פסטיבל אומנויות הבמה הבינ"ל, בעיר ראדק-קרלוזה יוני 2007 – שתי הצגות.
- סין** - המרכז התיאטרוני הביצה 2012 במסגרת 20 שנה ליחסים הדיפלומטיים בין ישראל לסין – שלוש הצגות (כיצר טייאמן בייג'ינג).
- רוסיה** - פארום – פתיחת פסטיבל התיאטרון הבינ"ל 2011 – שתי הצגות.
- סין** - בייג'ינג, ספטמבר 2017

אלקטרה

מאת: סופוקלס

בימוי: פפיר אולאי

פאפוס, ניקוסיה קפריסין
פסטיבל בינלאומי לדרמה יוונית עתיקה 2 הצגות יולי 2015

"אנטיבונה"

מאת: סופוקלס. בימוי ועיבוד: חנן שניר.

קו-פרודקציה עם התיאטרון הלאומי הבימה.

- קפריסין** - פסטיבל בינלאומי לדרמה יוונית עתיקה, האמפי העתיק של פאפוס 2008
- טייוואן** - התיאטרון הלאומי ע"ש צ'אנג קיי שק, טיפה, אפריל 2008 – פעם ראשונה בה תיאטרון ישראלי מופיע בטייוואן – שתי הצגות.
- יפן** - הפסטיבל הבינ"ל לתיאטרון במרכז לאמנויות הבמה, שיוואקה 2008 – שלוש הצגות

"בצהרי יום" - הצגת יחיד של יפתח קליין

מאת : אריה שנב בימוי: שמואל ויליז'ני

- ארה"ב - ניו יורק - פסטיבל non stop JCC-Israel במנהטן, פברואר 2006 במסגרת שבוע ישראל.
- אוקראינה** - פסטיבל Kiev Top Fest קיב, מאי 2006
- פולין** - פסטיבל בינלאומי לאמנויות הבמה, לוודז' אוקטובר 2006
- גרמניה** - פסטיבל THEESPIS להצגות יחיד בקלן, נובמבר 2006

- ההצגה זכתה במקום הראשון.
- גרמניה** - שבוע תרבות ישראל, תיאטרון אולם, אפריל 2008
- גרמניה** - פסטיבל תיאטרון היידלברג, אפריל 2010

"גורודיש"

מאת ובבימוי: הלל מיטלפונקט

ארה"ב - ניו יורק - הפסטיבל הבינלאומי בברוקלין אקדמי אוף מיוזיק BAM מאי 1995 – שתי הצגות.

בנוסף נערך בתום הצגת הבכורה אירוע התרמה של אגודת ידידי הקאמרי בניו יורק במעמד הרמטכ"ל דאז, רב אלוף אחוז ברק.

ואלו מסעות התיאטרון הקאמרי בעולם 2017-1995 עשרים שנות

"גטו"

מאת: יהושע סובול. בימוי: עמרי ניצן.

הונגריה - בודפשט התיאטרון הלאומי "ויקסנהאוז" – במסגרת ציון 60 שנים לגירוש יהודי הונגריה למחנות המוות 2014 – שתי הצגות.

"המלט"

מאת: ויליאם שייקספיר. במאי : עמרי ניצן

- פולין** - פסטיבל שייקספיר הבינ"ל בגדנסק, אוגוסט 2005 – שלוש הצגות.
- במעמד נשיא פולין לשעבר, לך ולנסה ובמעמד שגריר ישראל בפולין
- רומניה** - פסטיבל שייקספיר הבינ"ל, התיאטרון הלאומי (נציונל) בוקרשט, מאי 2006 – במסגרת המופע תרגום לעברית. במה על במה – שלוש הצגות
- ארה"ב** פסטיבל שייקספיר בווישינגטון DC, מארס 2007 – כחלק מפסטיבל שייקספיר הבינ"ל הנערך בקנדי סנטר. ההצגה נערכה בתיאטרון Signatures. המלט היא ההצגה שחנכה את המבנה החדש במקום – חמש הצגות.
- ארה"ב** - קליבלנד פליההאוס, אוהיו מאי 2008 – ארבע הצגות.
- סין** - פסטיבל שייקספיר הבינ"ל בשנחאי, מרכז האומנויות של שנחאי, מארס 2009 - שלוש הצגות
- רוסיה** - במסגרת פסטיבל שייקספיר הבינ"ל תיאטרון האומות, מוסקבה, אוקטובר 2009 – שלוש הצגות.

"האב"

מאת: אוגוסט סטרינדברג. בימוי: יוסי פולק.

Poland – the four fest, Lodge September 2007

פולין - פסטיבל ארבע תרבויות, לוודז', ספטמבר 2007 – שתי הצגות

"הארץ המובטחת"

מאת: ז'אן קלוד גרימברג. בימוי: שארל תורג'מן (בצרפת)

צרפת - תיאטרון הרואנד פואה בפארוו, מארס 2009 – כחלק מחילופי הצגות עם ה Rond Point – התיאטרון הממוקם בשאנו- אליזה - הפקה משותפת של הקאמרי והרונד פואה- 5 הצגות בתל אביב.

"הדיבוק" - אנסמבל עיתים בשיתוף התיאטרון הקאמרי. מבוסס על מחזה מאת ש. אנסקי בבימוי רנה ירושלמי

- הולנד** - כרונינן פסטיבל אמנויות הבמה 2009 – שתי הצגות
- צ'כיה** - הפסטיבל הבינלאומי בתיאטרון הלאומי פראג – שתי הצגות
- גרמניה** - דרדז'ן (קופרודקציה) 2011

הדיבוק

הדיבוק

"הכיתה שלנו"

מאת: סדיאוש סלובודז'אק בימוי: חנן שניר.

הצגה נוספת באמפי העתיק של- לימסול אוגוסט 2008.

2.טייוואן - התיאטרון הלאומי ע"ש צ'אנג קיי שק, טיפה, אפריל

2008 – פעם ראשונה בה תיאטרון ישראלי מופיע בטייוואן – שתי הצגות.

3.סרביה - בלגרד – הצגה אחת.

"המורדים"

מאת: עדנה מזי"א. בימוי: עמרי ניצן

גרמניה - פרנקפורט, אפריל 2001. במסגרת חילופי הצגות עם התיאטרון העירוני של פרנקפורט – שאושפלהו – שתי הצגות.

"השיבה לחיפה"

מאת: רסאן כנפאני. עיבוד לבמה: בועז גאון. בימוי: סיני פתר.

ארה"ב – וושינגטון די. סי. 2011, במרכז התיאטרון היהודי JCC. התיאטרון הקאמרי התארז למשך 14 הצגות .

"ויאמר. יולך" – אנסמבל עיתים בשיתוף התיאטרון הקאמרי.

עפ"י: "הנז'ר ובבימוי: רנה ירושלמי

אוסטריה - פסטיבל אדל"יד 1998

ארה"ב – וושינגטון די.סי. 1998

גרמניה - המבורג, מינכן, דיסלדורף 1998

גרמניה - ברלין,פסטיבל ברלין יוני 1999

אנגליה – לונדון, יוני 1999, פסטיבל התיאטרון הבינלאומי

ארה"ב – סאן פרנסיסקו, יולי 2000

"וישתחו. יורא" – אנסמבל עיתים בשיתוף התיאטרון הקאמרי. **מאת: ובבימוי: רנה ירושלמי**

גרמניה - המבורג 1998, 1996 – פסטיבל התיאטרון הבינלאומי.

"יעקוב וליידנטל" –

מאת: חנוך לוין. בימוי : יוסף כרמון

(על פי הביומי המקורי של חנוך לוין.)

פולין - פסטיבל לוודז' לאומנויות הבמה, לוודז', נובמבר 2005 – שתי הצגות.

"מיתוס" – אנסמבל עיתים בשיתוף עם תיאטרון הקאמרי

מאת: עפ"י: היוונים. בימוי: רנה ירושלמי

ארה"ב – ניו יורק, פסטיבל הקיץ, לינקולן סנטר. יולי 2003

נובמבר 1993-ארה"ב-ניו יורק

"נעמי"

מאת: רובי פורת שובל. בימוי: זכריה טובי

ארה"ב – הצגה אחת בוויל' גייט, ניו יורק .

הצגה אחת בטסנהופ הוטל: במעמד הגברת לאה רבין – אירוע התרמה.

יוני 1994 - ניו יורק.

ניו ג'רסי. – הצגה אחת.

דטרויט. – הצגה אחת.

וושינגטון - שגרירות ישראל – הצגה אחת.

פברואר 1995 – סיבוב בארה"ב

אוקטובר 1994 פילדלפיה.

פברואר 1995: לוס אנג'לס – הצגות בערב התרמה לנשים מכות ובאוניברסיטת לוס אנג'לס

סאן פרנסיסקו; אוניברסיטת סנטה אווניברסיטת ברקלי, אוניברסיטת סאן פרנסיסקו ומרכז הקהילה היהודית.

מאי 1995 ניו יורק-פתיחת תערוכת האקספו.

נובמבר 1995:מיאמי, ננסוויל, אולדנדן, וושינגטון, ורג'יניה, ניו יורק-לינקולן סנטר

אנגליה - נובמבר 1994 - פסטיבל מנצ'סטר.

בלגיה -דצמבר 1995 - פסטיבל השלום.

ארה"ב - אפריל 1996 - שיקגו, לוס אנג'לס.

"נשות טרויה"

עפ"י אוריפידס. בימוי יוקיו נינגאואה.

יפן - קו - פרודוקציה ישראל - יפן, התיאטרון הקאמרי עם תיאטרון המטרופוליין טוקיו, – במסגרת ציון 20 שנה ליחסים הדיפלומטיים ישראל-יפן,דצמבר-ינואר 2013-2012.

טוקיו - אחת עשרה הצגות

תל אביב, הקאמרי – שמונה הצגות.

"סטמפניו"

עפ"י שלום עליכם. עיבוד וביומי: עדנה מזי"א ויחזקאל לרזב.

הודו – ניו דלהי 2012 – התיאטרון הישראלי הראשון שמופיע בהודו.

ההופעה במסגרת חגיגות 20 שנה ליחסים הדיפלומטיים בין הודו לישראל. שתי הצגות במסגרת פסטיבל אומנויות הבמה של הודו.

"סיפור משפחתי"

מאת: עדנה מזי"א. בימוי: עמרי ניצן.

גרמניה - התיאטרון העירוני של היידלברג, בבון שאושפילהאוס ובתיאטרון הלאומי של וויאמר, אפריל 1997. שלוש הצגות בשלוש ערים שונות.

"סיראנו דה ברירק"

מאת: אדמון רוסטאן

בימוי: גלעד קמחי

בייג'נג סין 3 הצגות אוגוסט 2015

"עד ראה"

מאת: יהושע סובול. בימוי: פאולוס מנקר

גרמניה - פסטיבל היידלברג, הפסטיבל הבינלאומי לאומנויות הבמה, היידלברג מאי 2005

פסטיבל וייסבאדן הבינ"ל לתיאטרון 2005 שטוטנגרט – התיאטרון העירוני.

המבורג - סאליק תיאטר – התיאטרון העירוני.

י"צוג ישראל בעולם הקאמרי שגריר ישראל בפסטיבלים בחו"ל:

"פלונטר"

מאת: יעל רונן בשיתוף השחקנים. בימוי: יעל רונן

- דרום אפריקה** - פסטיבל קייפטאון לאומנויות הבמה, מארס 2006 – פעם ראשונה שתיאטרון ישראלי מופיע בדרום אפריקה.
- גרמניה** - פסטיבל בינלאומי לאמנויות הבמה בווייסבאדן, מאי 2006
- גרמניה** - פסטיבל SETT בתיאטרון הטריבונה, שטוטגרט יוני 2006
- דרום קוריאה** - פסטיבל סיאול לאומנויות הבמה אוקטובר 2006 - פעם ראשונה שתיאטרון ישראלי מופיע בדרום קוריאה.
- גרמניה** - התיאטרון העירוני של דרזדן, מארס 2007
- רומניה** - התיאטרון הלאומי של בוקרשט, מאי 2007 – הפסטיבל הבינ"ל של בוקרשט.

- ספרד** - פסטיבל לאומנויות הבמה, סלמנקה, יוני 2007 – שתי הצגות
- גרמניה** - פסטיבל לאומנויות הבמה, לודויגסהאפן, אוקטובר 2007 - שתי הצגות
- גרמניה** - שבוע תרבות ישראל, התיאטרון באולם, אפריל 2008 – שתי הצגות
- בריטניה** - הברביקן סנטר, לונדון, פברואר 2009 – שש הצגות.

"פליישר"

מאת: יגאל אבן אור. בימוי: עמית גזית.

ארה"ב – ניו יורק, פסטיבל הבינלאומי בברוקלין אקדמי אוף מיוזיק BAM מאי 1995

"צחוק של עכברוש"

מאת: נאזה סמל ואלה שריף. בימוי: עודד קוטלר

- פולין** - התיאטרון העירוני של וארשה, דרמטיציני, מאי 2006 – שתי הצגות
- רומניה** - פסטיבל סיבוי לאמנויות הבמה, יוני 2008
- רומניה** - התיאטרון הלאומי של בוקרשט, יוני 2008

"קומדיה של טעויות"

מאת: ויליאם שייקספיר. בימוי: עמרי ניצן.

הונגריה - בודפשט התיאטרון הלאומי של בודפשט,ויקסנהאוז אפריל 1997

אוסטריה - וינה בורגנתיאטר, וינה,אפריל 1997

"רצח"

מאת חנוך לוין בימוי: עמרי ניצן

- איטליה** - פסטיבל פארמה הבינ"ל, אוקטובר 1998 – במסגרת חגיגות 50 שנה למדינת ישראל.
- גרמניה** – היידלברג – התיאטרון העירוני. בון – שאושפילהאוס. ויימאר – התיאטרון הלאומי.
- ספטמבר 1999 – שלוש הצגות בשלוש ערים.

"שיינדלה"

מאת: אמנון לוי ורמי דנון. בימוי: רמי דנון.

ארנגטינה - תיאטרון סן מרטין, בואנוס איירס נובמבר 1995
מטרת המסע: הרמת המורל לאחד שני הפיגועים הקשים כנגד הקהילה היהודית ושגרירות ישראל בבואנוס איירס.

היוזמה הייתה של ראש הממשלה המנוח יצחק רבין ויל' אורנה פורת יוצאת במסע הסברה ויח"צ של 10 ימים בארנגטינה בגרמנית, יידיש ואנגלית. בנוסף מתארכת משלחת הקאמרי במשכן נשיא ארנגטינה, קרלוס מנם ומתקבלת על ידי הנשיא כמוזרה מיוחדת לקאמרי ולמשפחת רבין.

"אשה בורחת מבשורה"

עפ"י ספרו של **דוד גרוסמן** | מחזה וביומי: **חנן שניר**

ארה"ב ניו יורק פסטיבל לינקולן סנטר יולי 2017

"פתאום דפיקה בדלת" עפ"י סיפורים של **אתגר קרת** ארה"ב וושינגטון תיאטרון קלריס סמית' וניו יורק באקדמיה למוסיקה BAM דצמבר 2017

"סוס אחד נכנס לבר" עפ"י ספרו של **דויד גרוסמן**

סלובקיה ברטיסלבה בתיאטרון הלאומי קרואטיה זאגרב בתיאטרון Z/K/M ינואר 2018

זוּכָּה פּרָסִי שְׂרָאֵל

הקאמרי

התיאטרון של תל-אביב

העונה ה - 74

עונת תשע"ח

מועצת הנאמנות	יור' שרה פון שוורצה
רוק חולדאי - יור'	שרה פון שוורצה
אסתר אבו ראזק	דוד ברזוך
עמיקם בן צבי	ישראל פלג
דוד ברזוך	יואב צוקרמן
נחמיה דואק	גיל פייר
משה הנדלס	אמיר רוזנברג
אמינה הריס	זאב רותם
יגאל וינשטיין	לינדה שטר׳ט
שלמה ווישניסקי	אברהם תירוש <p>ועדת הביקורת</p> איתי כספי
רון ארנר׳ך	בנציון דל - יור'
מנחם סלע	רון ארנר׳ך
רון סמוראי	רויטל בן-אשר פרץ
ליאורה עופר	נחמה דואק

יגאל וינשטיין - יור'ר כבוד של הועד המנהל כיהן בתפקיד יור' הועד המנהל בשנים (1984-2014)

להקת שחקני התיאטרון (לפי סדר האיב)					
שלומי אברהם	יצחק חזקיה	יוסי קאנץ	אלנוי אהרון-בן	אבי עידית טפרסון	עודד קוטלר
שרונה אילמלך	איתי טיראן	אסתי קוסיובצקי	נדב אסולין	ג'רמינ	אודיה קוון
גרת אסרסאי	אלברט כהן	תמר קינן	תום אפלכאום	דיידו בילנקה	דן קיזלר
דיוויד בילנקה	מוטי כץ	גדי יגיל	עודד לאופולד	אסנת בן יהודה	תמר קינן
אסנת בן יהודה	יואב לוי	שלי בן יוסף	נכרת לימוני	מיה לדנסמן	זוי קלייר
שמה ברבירי	ענן מור	רובי מוסקוביץ'	אורנה רוטנברג	הדר ברוך	עירית קפלן
רימי ברוך	דנה מיירנט	ג'וי ריגר	אילדו ברנשמן	אלי גורנשטיין	דורו קרן
גיא גרמן	מיכה שושבון	ג'וא שאול	גיא גרמן	נעם גנרי	אורי רביץ
נעם גנרי	אסף מרון	רוני מרחבי	הני דגן	עזרא דגן	דרוזובאום
אלון דהן	אביש מירזור	אולה שור-סלקטר	אלון דהן	דודו נויב	אורנה רוטנברג
אביגיל הריי	אסף סלמון	מיכה סלקטר	שמעאל יוליזי	שלמה ווישניסקי	ג'וא שאול
שלמה ווישניסקי	אלונה סער	דן שפירא	ענת וקסמן	ענן זרבי	אדי ווטשילד
ענת וקסמן	שרה פון שוורצה	אדם שפר	יתיק ד׳ין	אביגיל הריי	אודיה שחר
ענן זרבי	אינתר פילדמן	ג'וא שאול	אביגיל הריי	שמעאל יוליזי	ניס תתנון
איתמר זוהר	ג'וא שאול	אליאנה תדהר	אביגיל הריי	שמעאל יוליזי	יובל סגל
מריום זוהר	נעם פלטוניק	עמוס תמם	שמעאל יוליזי	שלמה ווישניסקי	אסף סלמון

הארכיון ע"ש גרשון פלונטקין	ספריית המחזות ע"ש זאב רייכל	יורם אמיר	אבי ברכר
-----------------------------------	------------------------------------	-----------	----------

רואה חשבון	רויח חי'יקין כהן רובין ושתי
מבקר פנים	רויח דניאל שפירא
מנהוג בטיחות	יעקב הכהן
משרד פרסום	מבטינגר
דיזיטל	LAIKA

התיאטרון הקאמרי נוסד בשנת 1944 על ידי יוסף וימימה מילוא, וזוה ליכטנשטיין, אברהם בן-יוסף ובתיה לנצט.

ב-1971 הפך מתיאטרון בבעלות מועצת שחקנים לתיאטרון העירוני של תל־אביב. בראש התיאטרון מועצת נאמנות הכוללת נציגי ציבור, אנשי רוח ואמני תיאטרון. להקת שחקני התיאטרון מונה כ 120- שחקניות ושחקנים ממייטב אמני הבמה בישראל והצוותיו מבוימות ע"י במאים יזועי שם מישראל ומחוצה לה.

הקאמרי מציג ב-6 אולמות:

קאמרי 1, 2, 3, 4, קפה תיאטרון, וקאמרי 5 ע"ש

מנכ"ל	רון גואטה
מנהל אומנותי	עמרי ניצן
סמנכ"לית כספים ומינהל	חביבה הדר
במאי הבית	גלעד קמחי
עוזרת מנכ"ל	נועה סיקיטיק-יוסף
מנהלת שיווק	דפנה הררי
דוברות ויחסי ציבור	יפעת יעקובסון
מנהלת הפרסום	רות אזר-מדברי
מנהל הפקות ויוצר	גקי ין
יוצר	יגאל מרוחי
מנהלת אגודת הידידים והמחלקה לקשרי חוץ	סיגל כהן
מפיק ראשי	אבי גז
מפיק מחזות זמר	חיים סלע
מרכזת המחלקה הדרמטורגית	רונית שלפי
עוזרת למנהל האמנותי	רדית כרמלי
ע' למנהלת השיווק	
המחלקה החיטובית	מנהל: רון בן גידה יחל טיב
מנהלי חשבונות	גלינה לרמן
טטיאנה אורמן	אלינה אבקמוב
מח' שכר	סופי יויס
אגף מנויים	טטיאנה אורמן
מנהלת - עינת פנחס	אסאשה גלדקי
מנהלת - עינת פנחס	לימור רוטשילד

					
ורדי חן	אודו לורי	נחמה אפשטיין	יוסי קאנץ	יעחק חזקיה	עודד קוטלר
מרינה סלכין	שניא קוישר	שלומית דהרי	אסתי קוסיובצקי	איתי טיראן	עודד קוטלר
מיטל אקרמן	שרון בודרי	גלית יפת	אודיה קוון	ג'וא שאול	אודיה קוון
רויח חסון	שלי לי כתר	גיתית כהן	דן קיזלר	מוטי כץ	דן קיזלר
מירב שטרן	איריס טביביאן	ספיר אלקיים	תמר קינן	גדי יגיל	תמר קינן
גיל חיון	נועה אלח'ו	אנה ספירט	יפחת קליין	עודד לאופולד	גיל חיון
מיה שרעבי	נוי רוכל		עירית קפלן	יובא לוי	מיה שרעבי

מח' מנויים לועדים	אבישג מור
מח' מכירות	אריאלה לוי-סבג
קרן הרוביץ זל"ט	רינת מור יוסף
יופי אלדר	מירי סבן
מח' פיאות ואיפור ע"ש מליקה שכטר	חני קרקובסקי
מנהלת - מלניא קפלן	
נטשה אוסמולובסקי	אורנה רוטנברג
מחלקת אביזרים - מנהלת - אורלי שנברגר	ענן מור
מחפרה מנהלת - הדס אבנרי	
מיכאל צבן	אולה שור-סלקטר
נג'רה/מסגריה	אודיה שחר
מנהלי הצגה	ניס תתנון
מזל מלכה-קטי	יובל סגל
ניס זהזיה	אסף סלמון
יעל צ'חנובר	מיכה סלקטר
מישז זבלוזבוץ'	אלונה סער

מנהלי אולם איתי סמו	אופיר ליבוביץ' איליה פופוב
מועדון קפה תיאטרון	זיו גולן
מרכזיה פאבל קרקוז	רוני ברים
מינהלה	אבי מרכוס
המכון למחזאות ישראלית ע"ש חנוך לוין (ע"ר)	
מנהלת - שמרית רון	
קרן ליואז-תרבות ואמנות לחיילי צה"ל זוה פתי - יור'ר	
ועדת היתגו אבי נאור. נגם סמל אלוף מיל חי'כ אלעזר שטרן,	
יעל חולדאי, עירית תאומים, ממר רודיך, עוד' אמיר רוזנברג	
אפרת ליבנה-אברהם. מנהלת הקון: מי'י מרקוביץ'.	
קרן יונה ותיגר והוארד גילמן למחזאות מקורית	
אנסמבל עתים (ע"ר)	
מנהלת אמנותית ובמאית	רנה ירושלמי

סירוס ומירטל קאצן - אולם חזרות והופעות הכמיל כ- 200 מקומות. על במות אילה עולות עשר הפקות חדשות מדי שנה, בפני קהל מגוון הכולל כ-40,000 מנויים וכ-1,100,000 צופים בארץ ובחו"ל.

התיאטרון הקאמרי נמךך ע"י עיריית תל־אביב-יפו, משרד התרבות והספורט - מינהל התרבות. הקאמרי החדש נבנה על ידי מפעל הפיס בשיתוף עיריית תל־אביב-יפו.

מחלקת מנויים: טל. 03-6060900 פקס: 03-6918171
<p>בשעות 08:30-21:00, <p>בימי ו' וערבי חג 13:00-08:30 <p>קופה: 03-6060960 (ישרי ובכרטיס אשראי), <p>בימי א'ה' 08:30-20:30,</p></p></p></p>
<p>בימי ו' וערבי חג 13:00-08:30, ו' ומוצ"ש שעה לפני תחילת ההצגה <p>(הזמנת כרטיסים בכמירה מוקדמת עד שעה 19:00 בלבד) <p>מחלקת מכירות (קבוצות ועדי עובדים): <p>03-6060903/4/5/6</p></p></p></p>
<p>המחלקה החינוכית: 03-6061969 <p>אגודת עמית הקאמרי: 03-6061910 <p>כנותת הקאמרי באינטרנט: www.cameri.co.il <p>המחלקה לוועדים: 03-6060926, 03-6061960</p></p></p></p>

מנויים נכבדים
<p>לל פניה יש לציין את מספר המנוי. נא להגיע לקופה עם כרטיס המנוי/ת.ז. אם החלטתם לבטל הוסמתכם נא עשו זאת עד 48 שעות לפני ההצגה, אחרת נאלץ לחייב את כרטיס המנוי. כדי להימנע מעמסיה בתור אנו מסליצים להוציא את הכרטיסים מראש.</p>

ישוים לב לאולם שבו מתקייסת ההצגה. ההנחה לסמניי תאטרון הקאמרי בחניון גולדה תיתנן לנכנסים לאחר השעה 16.00.

ישוים לב! לאחר תחילת ההצגה יופנו המאחרים לצינע בלבד.
ההצגות בקאמרי 3 ובקאמרי 4 למאחרים לא תותר הכניסה, מכיוון שאין יציע למאחרים.

לרכישת כרטיסים	
<div> <div>03-6060900</div> <div>לרכישת כרטיסים באמצעות כרטיס אשראי</div> </div> <div> <div>03-6060900</div> <div>יתן לרכוש ישירות באתר התיאטרון: www.cameri.co.il</div> </div>	
<div> <div>1-707-707-990</div> <div>03-6060900, 03-6060960</div> </div>	
<div>03-6918171</div> <div>להזמנת כרטיסים בפקס: 03-6918171</div>	
<div>www.cameri.co.il</div> <div>ניתן לפלח דואר אלקטרוני לתחנת www.cameri.co.il</div> <div>נציג שפירת חזו' אלום</div> <div>לפריטים נוספים אתר הקאמרי: www.cameri.co.il</div>	

					
מח' תאורה וסאונד מנהל - בעוז רותם	תאורנים	הארות נחום	יוסי הררי		
מנהל תפעול וטכני - יעקב משה	דוריאן אופינקרו	עידו בן יעקב	איריס מריסון	איל חזדיה	אילי חזדיה
מנהלי במה	שילבו מאירסון	איל חזדיה	סאונד אחראי	ולרי רייזס	ולרי רייזס
אילון מעודד	ניס תתנון	איל חזדיה	אייל רייכשטט	ברוך ביבס	עמית מרקו
ששון סגרון	ג'וא שאול	אנדרי' חריטסיצנקו	נאור אייזיק		
יגו בן יאיר	אנדרי' חריטסיצנקו	אנדרי' חריטסיצנקו			
אמיר עבוד					
ציון זמיר					
צוגים, תכנות והפעלה	דרור שאשא	אבי גרינברג			

מח' מלכישות ואבזרניות מנהלת - רקפת חי'אל

איתי אליאס, רותי לוי, שרה כהן, דפנה הנדל-ינאי, ציונה זקן-רתי, ריה לידר, אירנה יוימן, מירב בשראי, רחלי שוקר, אליו רושה ג'ית, מיכל מילה, שי לויאן, כנען אליאל, חנה נחמד, מאיה לוי

יעוזן מפשטי
עוד' אייל יפה, משרד עוד' צבי יפה

חוג ידידי התיאטרון הקאמרי

האכסדרה ע"ש לויזיקה, עמי וטדי שגיא

באכסדרה: פינת פסנתר לקידום פסנתרנים צעירים, קופות התיאטרון, מכירת ספרים ותוכניות, אוזניות לכבדי שמיעה, קבלות פנים ומפגשים אמנותיים

עמיתי כבוד	עמוס אהרוני	אסקה ויגאל וינשטיין	אורנה וד'ר חיים פרלוק	פוטוליון דיג'יטל בע"מ
ליזיקה, עמי וטדי שניא	יעל ורמי ואנגר	שרון הראל וסיר רונלד כהן	שיף ראובן	קרן מ.מ.א.ה מיסודם של מרגוט וארנסט המבורגר
ליאורה עופר	ענת ואודי אנג'ל	דיתי ואלכס לנדסברג	מיכל יובל רכבי	אורה יצחק שקד
דיים שירלי פורטר	מיקי וטלי דורסמן	גלית יוסי לנדסמן	לינדה ואל'י שטר׳יט	
אילנה רואבון זכר	ורדה ובעז דותן	נורית וישה סיטון	מדי ואייזי שרצקי	

נשיאת כבוד ראשונה	ישראלה ורם בנין	יאיר ואילנה המבורגר	מוטי ואפרת מאיר	מיקי ואתי קני
לאה רבין ז"ל (1993-2000)	שלמה בר	אורה הראל	רתי ושי מאייר	יהודית רוניו קצין
יור'ר האגודה ליאורה עופר	רותי ושמואל בר אור	טלי וולטש	רותי וניסו מטלון	פרופ' אסי קריב
מייסדת יור'ר כבשים	קוני ודן ברניצקי	נורית ודוד וולף	מרגלית וחנן מלצר	נילי וד'ר' שמואל קריב
מייסדת יור'ר האגודה	אילנה ברנר	שרון וולך	עפרה מיתר ואל'י אפשטיין	רונית ואשר רבינוביץ
הבינלאומית אמינה הריס	נאוה ברק ושולום זינגר	דורית ורטהיים	אורה ואברהם מעוז	הילה רזני רהב
מנהלת האגודה סיגל כהן	אורנה ברקת	נילי ואל'י זהר	מאיר ונעמי מנדלמן	עמי יהודה רזה
רכזת האגודה מירי סבן	מיקי ושייקה ברקת	יעל יעקב זיו	משה מרון	יעקב תמי רוזן
עמיתים	הלנה ביליין ויעקב ישראלי	חני ופרופ' אורי ז'ליקסון	דליה וייביי נאמן	ריטה ונחום רויטמן
קובי אבן עזרא	רחל ואבי ברויטמן	אורה יוסי זרניצקי	עדיה וייביי נאמן	פארה ועופר חודורוב
יגאל אהובי וגלית גוטמן	עדנה גבריאלי	פארה ועופר חודורוב	עדיה וייביי נאמן	יוסף חכמי
פרופ' אבינועם וד'ר' סימה אופיר	קרן ועזי אלקלעי גוט	יוסף חכמי	מירשה ומיכאל סגל	גדעון טהלר
רותי וגדעון אורבר	גורינצקי ושות'	מירשה ומיכאל סגל	טובה וסמי סגול	נירה טולידאנו
שרי נתנחום אורן	מרילה ושמעון גולדברג	עדה ודן טוקאטלי	עדיה ויצחק סוארי	שלמה ונעמי טיסונה
כדי להימנע מעמסיה בתור אנו מסליצים להוציא את הכרטיסים מראש.	שרה וד'ר יעקב גולן	עדיה ויצחק סוארי	ערי רחל טימזצקי	עירונה טייק לזכו של דוד טייק ז"ל גדעון ופניה סירטמן
ישוים לב לאולם שבו מתקייסת ההצגה.	ד'ר' אלן גור	ערי רחל טימזצקי	שי ודפנה רייכר	ענת טמיר
ההנחה לסמניי תאטרון הקאמרי בחניון גולדה תיתנן לנכנסים	עליזה גורן ודני רוטשילד	ערי רחל טימזצקי	שי ודפנה רייכר	ענת טמיר
לאחר השעה 16.00.	נדיאלה וושיי גז	ערי רחל טימזצקי	שי ודפנה רייכר	ענת טמיר
ישוים לב! לאחר תחילת ההצגה יופנו המאחרים לצינע בלבד.	אלישבע גיבלי	ערי רחל טימזצקי	שי ודפנה רייכר	ענת טמיר
ההצגות בקאמרי 3 ובקאמרי 4 למאחרים לא תותר הכניסה, מכיוון שאין יציע למאחרים.	שרה ומיכה גייגר	ערי רחל טימזצקי	שי ודפנה רייכר	ענת טמיר

					
מח' תאורה וסאונד מנהל - בעוז רותם	תאורנים	הארות נחום	יוסי הררי		
מנהל תפעול וטכני - יעקב משה	דוריאן אופינקרו	עידו בן יעקב	איריס מריסון	איל חזדיה	אילי חזדיה
מנהלי במה	שילבו מאירסון	איל חזדיה	סאונד אחראי	ולרי רייזס	ולרי רייזס
אילון מעודד	ניס תתנון	איל חזדיה	אייל רייכשטט	ברוך ביבס	עמית מרקו
ששון סגרון	ג'וא שאול	אנדרי' חריטסיצנקו	נאור אייזיק		
יגו בן יאיר	אנדרי' חריטסיצנקו	אנדרי' חריטסיצנקו			
אמיר עבוד					
ציון זמיר					
צוגים, תכנות והפעלה	דרור שאשא	אבי גרינברג			

INTERNATIONAL SOCIETY OF THE CAMERI THEATRE OF TEL-AVIV
■ **Founder and Chair** : Amina Harris, Aya Azrieland, Lilly & Danny Bensusan, Susan & Mark
Bekerman, Wendy and Henry Brecher, ETTY Caspi, Sir Trevor and Lady Susan Chinn, Denise Cohen, Sir Ronald and Lady Sharon Cohen, Smadar and Diana Cohen, Steve Cohn, Shimona Cowan, Dafna & Gerrald Cramer, Shirley Doltis, Caryl Englander, Dinah Evan, FIA- Friends of Israel Art, Wendy Fisher, David Frankel, Ian Foux, Michele Foux, Arnold Fullton, Michael and Susan Gelman, Ella Gera, Meira Geytra, John Gommel, Nicholas Gouled, Marcia and Michael Green, Mr. and Mrs. Clifford Gundle, Freda and Albert Harris, Lilian and Michael Harris, Natasha and Ronald Harwood CBE, Elad Hefets and Svetlana Shmulévitch, Judith Joseph, Dr. Cyrus Katzen, Ariella Kisch Delany Daniel Miguel Klabin, Maria Izabel Klabin, The Kennedy Leigh Trust, Jacqueline and Marc Lehal Foundation, Sir Sydney and Lady Lipworth, Carol & Joey Low, Sir David and lady Catherine Manning, Myra and Alec Mamot, Emilia Mousseri, Louise and Norman Naftalin, Naomi Perlman, Brian Pilkington, Joshua and Roni Podell, Dame Shirley Porter, The Porter Foundation, Nira and Harold Preiskel, Heneiry and Anne Reich Foundation INC, Jennifer Rosenberg OBE, Theodor Herzl Reitman, Irving M Rosenbaum, Tamar Rudich, Ruth and Brian Sandleison, Edward M. Satell, Rachel Selzer, Ramona Seroussi, Basil Sherman, Barbara Sieratzki, Harold Sieratzki, Angela and Michael Sorkin, Nathan Steinberg, Janet Suzman, Vivienne and Eli Tabori, Miriam & Aaron Ziegelman, Feigie and Rubi Zimmerman

GIGI משיקה את הדור החדש של חומצה היאלורונית הממלאת קמטי הבעה תוך ימים

- משלב 4 פטנטים בינלאומיים
- מעניק נפח, מילוי ומיצוק לקמטי הבעה.
- תוצאות נראות לעין תוך ימים!
- יעילות לטווח ארוך בזכות מנגנון שחרור איטי
- שימוש בחומרי גלם אורגניים בעלי תו תקן אירופאי

3D HYALU FILL

60 GIGI Anniversary

www.gigi.co.il

מוצרי מעבדות GIGI ניתן להשיג רק לאחר אבחון והתאמה אצל קוסמטיקאיות וקליניקות מוסמכות בלבד.

עור יבש במיוחד זקוק לטיפול מיוחד

חדש!

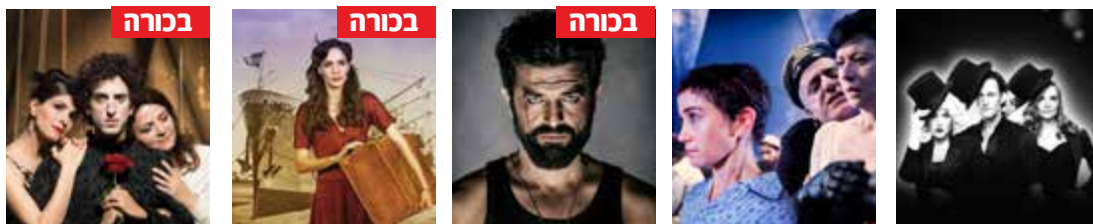
Créma®

סדרת קרמה לחות מוגברת לעור יבש במיוחד

המים החמים נעשים לגוף, אך מיבשים את העור. לכן יצרנו בשבילך את **קרם הרחצה לחות מוגברת**, שמעשיר את העור בלחות **כבר בזמן המקלחת**. לאחר הרחצה מומלץ להשתמש גם ב**קרם גוף לחות מוגברת**, לתוספת רכות ולחות ל-24 שעות.

- ✓ עשיר בלחות להזנה עמוקה
- ✓ מועשר בחמאת שיאה
- ✓ מתאים לעור רגיש

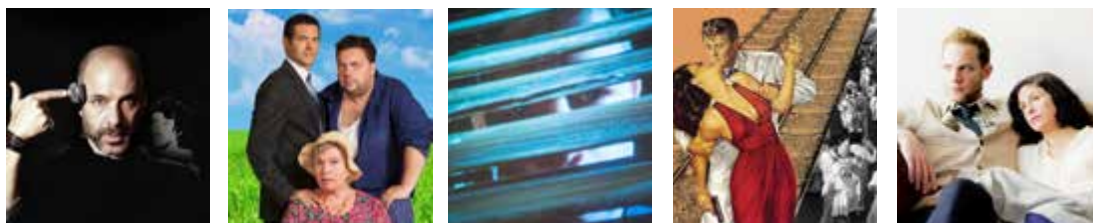
מוצרי קרמה לר נטו על בעלי חיים | www.crema.co.il

בכורה רומיאו ואמא | בכורה האחרים | בכורה אותלו | הילד חולם | שורת המקהלה

אגדת דשא | מהומה רבה על לא דבר | מחזמר פשוט לאהוב | מחזמר מצחיקונת | ציד המכשפות

סוס אחד נכנס לבר | הזאבים | פתאום דפיקה בדלת | המורדים | תמונות מחיי נישואין

על האש | אשה בורחת מבשורה | איסמעיליה | החדר האחורי | טרור | אויב הציבור

אשכבה | עוז לי גוז לי | כטוב בעיניכם | רשיון לחיים | יהודים רעים | קרם

עשו מנוי להצגות הטובות ביותר בישראל 1-700-707-990

STAY CONNECTED WITH WHAT MATTERS TO YOU.

Chat using iMessage, WhatsApp and Facebook Messenger for free on all Delta flights.

DELTA.COM

Availability varies by aircraft and route; check your listing for details. Free messaging usage is restricted to select messaging apps. Terms of use apply. © 2018 Delta Air Lines, Inc.

בראבו

בנק הפועלים חוגג עם התיאטרון הקאמרי 74 שנות יצירה
אנו גאים לתרום לאמנות הבמה בישראל במסגרת פעילותנו למען הקהילה